

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Zákroky pod jednotným velením Krajské pořádkové
jednotky policie Středočeského kraje
– specifika a výzvy**

Autor práce: Matyáš Turek

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: kombinované

Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 4ýb zákona č. 111/1998 Sb. V platném znění souhlasím se zveřejněním bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. Zveřejněny vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

Děkuji vedoucímu bakalářské práce JUDr. Milanu Kocíkovi, MBA, LL.M. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

Abstrakt

Turek M. Zákroky pod jednotným velením Krajské pořádkové jednotky policie Středočeského kraje – specifika a výzvy: bakalářská práce
České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2026, 55 s.
Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Klíčová slova: Pořádková jednotka Policie České republiky, Krajská pořádková jednotka, donucovací prostředky, zásada přiměřenosti, zásada legality, policejní zákrok, jednotné velení, bezpečnostní činnost, veřejný pořádek, analýza zákroků

Tato bakalářská práce se zabývá činností pořádkových jednotek Policie České republiky se zaměřením na Krajskou pořádkovou jednotku policie Středočeského kraje, zejména z hlediska použití donucovacích prostředků. Cílem práce je posoudit, zda jsou tyto prostředky využívány v souladu se zásadami přiměřenosti a legality. Teoretická část vychází z odborné literatury, právních předpisů a interních aktů řízení. Praktická část je zaměřena na analýzu vybraných zákroků z veřejně dostupných zdrojů. Na základě analýzy lze konstatovat, že použití donucovacích prostředků v posuzovaných případech nevykazuje zjevné rozpory s uvedenými zásadami, přičemž hodnocení je omezeno nedostatkem detailních informací.

Abstract

Turek M. Police Operations under Unified Command of the Regional Public Order Unit of the Central Bohemian Region – Specifics and Challenges: Bachelor Thesis.

České Budějovice: University of European and Regional Studies, 2026, 55 p.

Bachelor thesis supervisor: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Key words: public order unit of the Police of the Czech Republic, regional public order unit, coercive measures, principle of proportionality, principle of legality, police intervention, unified command, security operations; public order, intervention analysis.

This bachelor thesis deals with the activities of public order units of the Police of the Czech Republic, focusing on the Regional Public Order Unit of the Central Bohemian Region, particularly in relation to the use of coercive measures. The aim is to assess whether these measures are applied in accordance with the principles of proportionality and legality. The theoretical part is based on professional literature, legal regulations, and internal acts, while the practical part analyses selected interventions from publicly available sources. The analysis suggests that the use of coercive measures does not show apparent contradictions with these principles, although the assessment is limited by a lack of detailed information.

Obsah

ÚVOD	8
1 CÍLE A METODIKA	9
2 POSTAVENÍ A PŮSOBNOST POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	10
2.1 LEGISLATIVNÍ RÁMEC ČINNOSTI POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY.....	11
2.1.1 Ústava České republiky jako základní právní norma státu	12
2.1.2 Trestní zákoník jako základní pramen trestního práva hmotného	12
2.1.3 Trestní řád jako základní předpis trestního práva procesního.....	13
2.1.4 Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich	13
2.2 ZÁKLADNÍ ORGANIZAČNÍ STRUKTURA POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	14
2.2.1 Organizační schéma Policejního prezidia České republiky.....	15
2.3 POLICISTA	16
2.3.1 Základní povinnosti policisty a zaměstnance policie upravuje zákon o Policii ČR č. 273/2008 Sb., Hlava III., § 9 – 13.	17
3 POŘÁDKOVÉ JEDNOTKY	19
3.1 HISTORIE POŘÁDKOVÝCH JEDNOTEK POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	19
3.2 CHARAKTERISTIKA POŘÁDKOVÝCH JEDNOTEK.....	20
3.3 ORGANIZAČNÍ STRUKTURA POŘÁDKOVÝCH JEDNOTEK	21
3.4 PROVÁZANOST MEZI POŘÁDKOVOU JEDNOTKOU A SPECIÁLNÍ JEDNOTKOU POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY.....	21
3.5 VÝCVIK POŘÁDKOVÉ POLICIE	22
3.6 VÝZBROJ POLICISTY PŘI ZÁKROKU.....	22
3.7 ZÁKROK POD JEDNOTNÝM VELENÍM POŘÁDKOVÉ POLICIE.....	23
3.7.1 Základní pojmy	23
3.7.2 Principy jednotného velení § 6 – Řízení Policie České republiky	24
3.7.3 Koordinace pořádkových a speciálních jednotek.....	24
3.7.4 Příprava a výcvik.....	24
3.7.5 Praktická aplikace.....	25
3.8 DONUCOVACÍ PROSTŘEDKY	25
3.8.1 Zákonné použití donucovacích prostředků Policie České republiky	25
3.8.2 Zásady zákonného použití donucovacích prostředků	26
3.8.3 Druhy donucovacích prostředků	26
3.8.4 Hmaty, chvaty, údery a kopy.....	27
3.8.5 Pouta	28
3.8.6 Prostředky k omezení pohybu osob	28
3.8.7 Slzotvorné, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek.....	29

3.8.8	<i>Obušek a jiný úderný prostředek</i>	30
3.8.9	<i>Služební pes</i>	31
3.8.10	<i>Hrozba namířenou střelnou zbraní</i>	31
3.8.11	<i>Varovný výstřel</i>	32
3.8.12	<i>Použití střelné zbraně</i>	33
4	KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE STŘEDOČESKÉHO KRAJE	34
4.1	OBECNÁ CHARAKTERISTIKA	34
4.1.1	<i>Organizační struktura a řízení</i>	34
4.1.2	<i>Pořádková policie</i>	35
4.2	VÝCVIK POLICISTŮ POŘÁDKOVÉ JEDNOTKY STŘEDOČESKÉHO KRAJE	36
5	PRAKTICKÁ ČÁST	39
5.1	VLASTENECKÉ SETKÁNÍ V PŘÍČOVECH – SRPEN 2025 (MENŠÍ AKCE)	39
5.2	DEMONSTRACE „ČESKO NA PRVNÍM MÍSTĚ“ – PRŮBĚH A ZÁSAH POLICIE	41
5.2.1	<i>Přestupky a zásahy policie na demonstraci „Česko na prvním místě“</i>	42
5.2.2	<i>Přestupky řešené policií na demonstraci „Česko na prvním místě“</i>	42
5.3	FOTBALOVÉ UTKÁNÍ V MLADÉ BOESLAVI – PRŮBĚH ZÁSAHU POLICIE	43
5.3.1	<i>Nasazení policie a řešení incidentů při fotbalovém utkání v Mladé Boleslavi</i>	44
5.3.2	<i>Přehled hlavních řešených situací při fotbalovém utkání v Mladé Boleslavi</i>	44
5.4	VYHODNOCENÍ PRVKŮ JEDNOTNÉHO VELENÍ	45
5.4.1	<i>Principy a klíčové prvky jednotného velení</i>	45
5.4.2	<i>Vyhodnocení efektivity jednotného velení</i>	46
5.4.3	<i>Doporučení pro praxi</i>	47
5.4.4	<i>Závěr</i>	47
5.5	ANTIKONFLIKTNÍ TÝM	48
5.5.1	<i>Sportovní utkání – basketbal v Nymburku</i>	49
5.5.2	<i>Fotbalové zápasy – komunikace s fanoušky</i>	49
5.5.3	<i>Demonstrace a pochody – zmiřňování napětí mezi skupinami</i>	49
5.5.4	<i>Akce s různými skupinami lidí – komunikace s veřejností obecně</i>	50
	ZÁVĚR	51
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	52

Úvod

Policie České republiky je nejpočetnějším bezpečnostním sborem, jehož hlavním úkolem je zajištění a ochrana bezpečnosti občanů a ochrana veřejného pořádku. Její struktura je poměrně složitá, avšak odpovídající náročnosti úkolů, které policie plní ať už samostatně nebo ve spolupráci se složkami integrovaného záchranného systému. Fungování tohoto složitého systému je dáno souhrou všech jeho složek. Předkládaná práce je věnována především největšímu subjektu tohoto systému, a to službě pořádkové policie s důrazem na Krajskou pořádkovou jednotku policie Středočeského kraje. Nutné je však zasazení této jednotky do celkové struktury policie.

První kapitola je věnována obecně postavení a působnosti policie a legislativnímu rámci její činnosti, základní organizační struktura policie a policejního prezidia. Poslední část této kapitoly je věnována osobě policisty, jakožto základnímu článku sboru. Druhá kapitola je věnována pořádkovým jednotkám Policie České republiky, jejich historii, struktura, činnosti, postavení i vybavení příslušníků. Představeny jsou speciální složky policie. Ve třetí kapitole se předkládaná práce zabývá Krajskou pořádkovou jednotkou Středočeského kraje, jejími specifiky, příklady výcviku. Ve čtvrté kapitole jsou představeny vybrané zákroky Krajské pořádkové jednotky Středočeského kraje, které byly analyzovány s cílem posoudit, zda byly využity donucovací prostředky a pokud ano, zda tomu bylo v souladu se zásadami legitimacy a přiměřenosti. Vybrány byly zákroky s různou mírou nasazení příslušníků pořádkové jednotky, různé velikosti i náročnosti. Vzhledem k tomu, že zákroky byly vybrány z veřejně dostupných zdrojů.

1 Cíle a metodika

Práce se zabývá problematikou činností pořádkových jednotek policie s důrazem na problematiku Krajské pořádkové jednotky policie Středočeského kraje, která je pohotovostním útvarem Policie České republiky, z hlediska zásady použití donucovacích prostředků. Zároveň donucovací prostředky popisuje. Cílem je posoudit, zda jsou používány v souladu se zásadami přiměřenosti a legality.

Předkládaná práce je založena na studiu a rešerši odborné literatury a poskytuje základní teoretická východiska zvoleného tématu. Ke studiu byly využity monografie, právní předpisy, interní akty řízení i internetové zdroje.

K analýze zákroků byly vybrány z veřejných zdrojů zákroky pořádkové jednotky Středočeského kraje, které jsou různé velikosti a náročnosti. Vzhledem k této skutečnosti byla možnost jejich analýzy poněkud omezena – veřejné zdroje neuvádějí bohužel mnoho podrobností.

2 Postavení a působnost Policie České republiky

Policie ČR je zřízena zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje její postavení, činnost, řízení a organizaci. V § 1 tohoto zákona je charakterizována jako jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor. Je zodpovědná za ochranu a zajištění bezpečnosti občanů a za zajištění veřejného pořádku.¹

Policie ČR byla zřízena zákonem č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 15. července 1991, jako ozbrojený bezpečnostní sbor s názvem Policie České republiky. Tento sbor se stal součástí státní správy i výkonné moci. Stalo se tak poté, co na podzim roku 1989 došlo k výrazným společenským změnám. V policejním sboru došlo postupně k zásadním organizačním, personálním i materiálně-technickým opatřením. S postupujícím časem, rozvíjející se společností a stoupajícími nároky se objevovala a zvyšovala se potřeba nového zákona o policii. V roce 2008 byl schválen a následně realizován zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, který vstoupil v účinnost 1. ledna 2009. Tento zákon definuje přesněji roli policie v činnostech, které se týkají veřejnosti.²

Sbor je jednotný, celistvý, je dána jeho vnitřní struktura, hierarchické rozdělení a jsou jasně definovány služebně-právní vztahy, nadřízenost a podřízenost, které vyplývají jednak ze zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, tak ze zákona s. 361/2003 Sb. o Služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Činnost upravují také interní akty řízení. Vnější pohled na policii a její jednotnost podporuje také služební stejnokroj, hodnostní označení příslušníků nebo barevné označení techniky, kterou příslušníci používají.³

V § 110 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je upravena ozbrojenost sboru. Při plnění úkolů jsou policisté oprávněni nosit a používat zbraň. Vzhledem k tomu, že se jedná o zasahování do práv občanů, upravují použití zbraně a též použití donucovacích prostředků velmi striktně právní předpisy.

Policie České republiky je podle již několikrát citovaného zákona o Policii České republiky bezpečnostním sborem, z čehož vyplývá plnění jednoho ze zásadních úkolů

¹ § 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

² Habich, Lukáš a Kloubek, Martin, Činnost policejních služeb. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, ISBN 978-80-7251-481-6, str. 31

³ Pokyn policejního prezidenta č. 290/2017, stejnokrojový předpis, vyhláška č. 122/2015 Sb., vyhláška o způsobu vnějšího označení, služebních stejnokrojích a zvláštním barevném označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky

státu – zajistit bezpečnost. Policie České republiky vykonává spolupráci s dalšími bezpečnostními sbory na základě zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Zákon č. 361/2003 Sb. naproti tomu upravuje pouze služební poměr příslušníků těchto sborů, nikoli samotnou spolupráci. Mezi bezpečnostní sbory, se kterými Policie České republiky spolupracuje, patří zejména Hasičský záchranný sbor České republiky, Celní správa České republiky, Vězeňská služba České republiky, Bezpečnostní informační služba, Úřad pro zahraniční styky a informace a Generální inspekce bezpečnostních sborů. Tyto sbory tvoří součást bezpečnostního systému České republiky a při plnění svých úkolů vzájemně spolupracují, koordinují své postupy a sdílejí informace.

2.1 Legislativní rámec činnosti Policie České republiky

Základními zákony, kterými se řídí činnost Policie České republiky, je zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Dále její činnost upravuje a reguluje řada norem různé právní síly, kterými se policisté řídí.

Činnost policie je vymezena také dalšími právními normami, které upravují její činnost a postupy při plnění úkolů v určitých oblastech. Zde předkládám výběr těchto norem, který si neklade vzhledem k šíři činnosti a úkolů policie nárok na úplnost: ⁴

- Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
- Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
- Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
- Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích
- Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky
- Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
- Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech
- Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu

Příslušníci Policie České republiky jsou samozřejmě povinni řídit se všemi zákony České republiky.⁵

⁴ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky

⁵ Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

2.1.1 Ústava České republiky jako základní právní norma státu

Ústava představuje nejvyšší právní předpis státu a tvoří základ jeho právního řádu. Vymezuje organizaci veřejné moci, stanoví principy fungování státních orgánů a zakotvuje základní hodnoty, na nichž je stát založen. V případě České republiky je ústavní pořádek tvořen zejména Ústavou České republiky, přijatou jako ústavní zákon č. 1/1993 Sb., která nabyla účinnosti dne 1. ledna 1993.¹ Ústava vychází z principu svrchovanosti lidu a demokratického právního státu. Článek 1 odst. 1 Ústavy stanoví, že Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Tento princip se promítá do celé struktury ústavního systému, zejména do dělby moci na zákonodárnou, výkonnou a soudní.

Zákonodárná moc náleží Parlamentu České republiky, který je tvořen Poslaneckou sněmovnou a Senátem (čl. 15 Ústavy). Výkonnou moc vykonává prezident republiky a vláda (čl. 54 a násl., čl. 67 a násl.).⁴ Soudní moc je svěřena nezávislým soudům, přičemž zvláštní postavení má Ústavní soud jako orgán ochrany ústavnosti (čl. 81 a čl. 83).⁵

Součástí ústavního pořádku České republiky je rovněž Listina základních práv a svobod, která byla vyhlášena jako ústavní zákon č. 2/1993 Sb.⁶ Listina konkretizuje základní lidská práva a svobody a představuje materiální základ demokratického právního státu. Ústava tak nejen upravuje institucionální strukturu státu, ale současně vyjadřuje hodnotový rámec společnosti. Její stabilita a relativní obtížnost změny (formou ústavních zákonů) představují důležitý prvek právní jistoty a ochrany demokratického zřízení.

2.1.2 Trestní zákoník jako základní pramen trestního práva hmotného

Trestní zákoník představuje základní právní předpis trestního práva hmotného v České republice. Je upraven zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2010 a nahradil předchozí trestní zákon č. 140/1961 Sb.¹ Jeho přijetí znamenalo rekonstrukci trestního práva hmotného a posílení systematiky i moderních principů trestní odpovědnosti.

Účelem trestního zákoníku je ochrana základních hodnot společnosti, zejména života a zdraví člověka, majetku, svobody, lidské důstojnosti a ústavního „Trestní právo je soubor právních norem, které určují, které jednání je trestným činem, jaké tresty

a ochranná opatření lze za jeho spáchání uložit a jaký je postup orgánů činných v trestním řízení při zjišťování trestných činů a rozhodování o nich.“⁶ Trestní zákoník vymezuje, které jednání je trestným činem, stanoví podmínky trestní odpovědnosti pachatele a upravuje druhy a výměru trestů a ochranných opatření.

2.1.3 Trestní řád jako základní předpis trestního práva procesního

Trestní řád představuje základní právní předpis trestního práva procesního v České republice a upravuje postup orgánů činných v trestním řízení při projednávání trestných činů. Je zakotven v zákoně č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), který tvoří základ procesní úpravy trestního řízení.⁷ Účelem trestního řádu je podle § 1 odst. 1 zajistit, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé spravedlivě potrestáni, přičemž musí být současně respektována základní práva a svobody osob dotčených trestním řízením.⁸

Trestní řád vychází ze základních zásad trestního řízení, které jsou vymezeny zejména v § 2.⁹ Mezi klíčové principy patří zásada zákonnosti, zásada oficiality a zásada vyhledávací, stejně jako zásada presumpce nevinny.

Ta je zakotvena rovněž v čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a stanoví, že každý je považován za nevinného, dokud jeho vina není vyslovena pravomocným rozsudkem soudu.¹⁰ Tyto zásady představují základní interpretační rámec celého trestního řízení a určují meze zásahů veřejné moci do práv jednotlivce.

2.1.4 Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Problematika přestupků je v současné době upravena zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Tento zákon představuje základní právní předpis správního trestání a upravuje podmínky odpovědnosti za přestupky, druhy správních trestů a postup správních orgánů při projednávání přestupků.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem „společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky

⁶ Jiří Jelínek: Trestní právo hmotné. Obecná část. Praha: Leges.

⁷ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

⁸ § 1 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

⁹ § 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

¹⁰ Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, čl. 40 odst. 2.

stanovené zákonem“.¹¹ Tato definice vyjadřuje základní znaky přestupku, tedy protiprávnost, společenskou škodlivost a zákonné vymezení skutkové podstaty.

Zákon dále stanoví podmínky odpovědnosti fyzických a právnických osob. Podle § 15 odst. 1 platí, že „k odpovědnosti za přestupek je třeba zavinění, nestanoví-li zákon výslovně, že postačí odpovědnost bez zavinění“.¹² Tím je vyjádřen princip subjektivní odpovědnosti, který je obdobný jako v trestním právu, avšak v oblasti správního trestání mohou existovat i případy objektivní odpovědnosti. Správní tresty, které lze za přestupek uložit, jsou vymezeny v § 35 zákona. Mezi tyto tresty patří například napomenutí, pokuta, zákaz činnosti nebo propadnutí věci.¹³ Účelem těchto sankcí je nejen potrestání pachatele, ale také preventivní působení a ochrana veřejného zájmu.

Řízení o přestupku je upraveno jako zvláštní druh správního řízení. Při jeho vedení musí být respektovány základní zásady spravedlivého procesu, zejména právo obviněného vyjádřit se ke všem skutečnostem, navrhnout důkazy a využít opravné prostředky. Zákon tak vytváří procesní rámec, který zajišťuje rovnováhu mezi ochranou veřejného zájmu a ochranou práv jednotlivce. Zákon o odpovědnosti za přestupky tak představuje klíčový nástroj správního trestání a významně doplňuje systém ochrany právního řádu vedle trestního práva.

2.2 Základní organizační struktura Policie České republiky

Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, který působí na celém území státu. V jejím čele stojí policejní prezident, jenž řídí Policii ČR prostřednictvím Policejního prezidia. To představuje nejvyšší řídicí úroveň a zajišťuje celkovou koordinaci a metodické vedení policie. Tyto útvary působí na celostátní úrovni a podporují práci policie v krajích. Základ výkonu služby však probíhá v krajských ředitelstvích policie, která odpovídají jednotlivým krajům České republiky. Každé krajské ředitelství řídí policii na svém území a dále se dělí na a místní dělení, která se nachází v hlavním městě Prahy, jinak se definuje obvodní oddělení. Útvary Policie České republiky s celostátní působností představují specializované organizační složky, které plní úkoly na celém území státu. Patří mezi ně zejména Národní centrála proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování, Národní

¹¹ § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

¹² § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

¹³ § 35 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

protidrogová centrála služby kriminální policie a vyšetřování, Národní centrála proti terorismu, extremismu a kybernetické kriminalitě služby kriminální policie a vyšetřování, Útvar speciálních činností služby kriminální policie a vyšetřování, Útvar zvláštních činností služby kriminální policie a vyšetřování a Úřad služby kriminální policie a vyšetřování.

Dále sem náleží Úřad služby pořádkové policie, Úřad služby dopravní policie, Úřad služby pro zbraně a bezpečnostní materiál a Úřad služby cizinecké policie. Mezi útvary s celostátní působností se dále řadí také Letecká služba Policie České republiky, Pyrotechnická služba Policie České republiky a Ochranná služba Policie České republiky.

Právě zde pracují policisté, se kterými se veřejnost setkává nejčastěji – hlídky pořádkové policie, dopravní policisté a příslušníci služby kriminální policie a vyšetřování.

Celkově lze říct, že struktura Policie ČR je postavena na třech úrovních: centrální řízení (prezidium), specializované celostátní útvary a krajská a místní pracoviště, která zajišťují každodenní výkon služby. Jedná se tedy o kombinaci centrálního vedení, celostátních specializovaných útvarů a krajské a místní struktury, které společně zajišťují bezpečnost v celé zemi.¹⁴

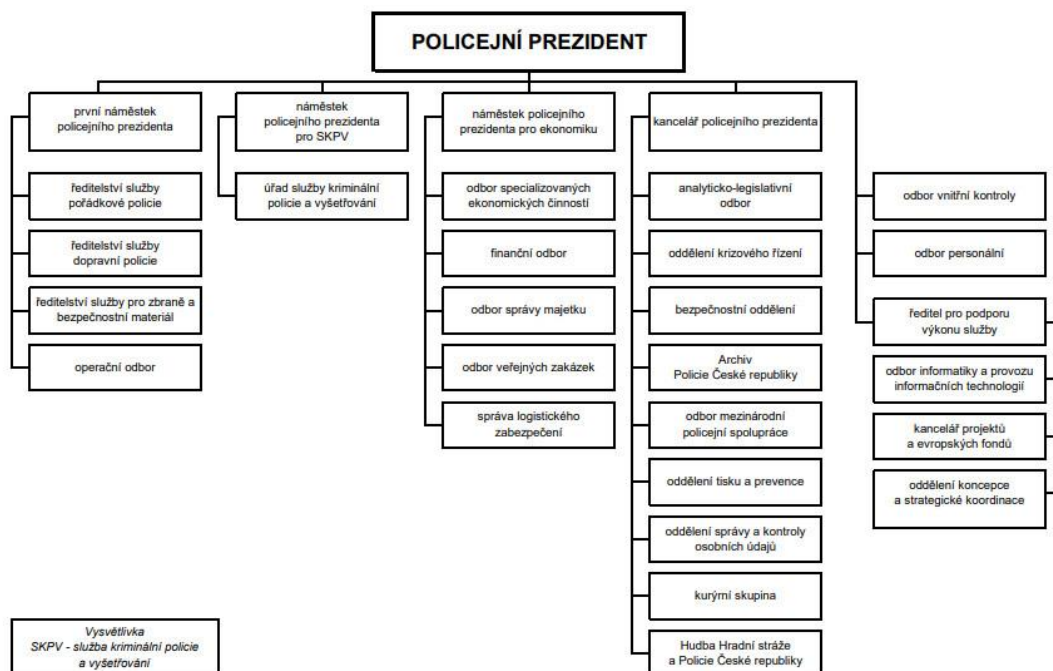
2.2.1 Organizační schéma Policejního prezidia České republiky

Organizační struktura Policejního prezidia České republiky je založena na hierarchickém principu řízení a vymezuje jednotlivé řídicí a odborné útvary, které zabezpečují plnění úkolů policie na celostátní úrovni. V čele stojí policejní prezident, kterému jsou podřízeni náměstci odpovědní za jednotlivé úseky činnosti. Podrobné členění jednotlivých odborů a útvarů je znázorněno na obrázku č. 1.¹⁵

¹⁴ FILIP, Jan a kol. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha: C. H. Beck, aktuální vydání.

¹⁵ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Organizační struktura Policejního prezidia ČR [online]. 2024 [cit. 2026-03-22].

Organizační schéma Policejního prezidia České republiky

Obrázek 1: Organizační schéma Policejního prezidia České republiky

Zdroj: Policie České republiky. Dostupné z:

<https://lide.uhk.cz/fim/student/hankama1/organizace.html>

Obrázek znázorňuje hierarchickou strukturu Policejního prezidia ČR včetně hlavních náměstků, odborů a kanceláří, které zabezpečují řízení a koordinaci policejních složek na celostátní úrovni.

2.3 Policista

Práci v jednom z bezpečnostních sborů, tedy Policii ČR, je nezbytné chápat jako celoživotní povolání, a to s pravidly zákonnými i morálními.

Příslušníkem Policie České republiky, policistou, se může stát každý státní občan České republiky starší 18 let. Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, § 13 odst. 1 stanoví předpoklady přijetí do služebního poměru následovně:¹⁶

- Bezúhonnost – zásadní požadavek, občan odsouzený trestním soudem se nemůže policistou stát.

¹⁶ Vlastní myšlenka

- Vzdělání – v naprosté většině je vyžadována alespoň maturita. Pro některá místa postačí výuční list, ovšem bez doplnění maturity nelze očekávat karierní postup.
- Osobnostní, fyzická a zdravotní způsobilost. Osobnostní způsobilost, tzv. psychotesty, ověřují osobnostní předpoklady pro výkon povolání policisty. Jedná se např. o rozumové předpoklady; schopnost snášet zátěž nebo zachovat klid či schopnost spolupracovat v náročných situacích; vytrvalost a svědomitost při plnění úkolů. Fyzické testy ověřují pohybové schopnosti a dovednosti potřebné k výkonu služby. Zdravotní stav je posouzen policejním lékařem. Uchazeč přináší výpis z lékařské dokumentace od svého praktického lékaře, ev. jsou vyžádána další doplňující vyšetření.
- Není členem žádné politické strany či hnutí.
- Není členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost.
- Nevykonává živnostenskou nebo jinou výdělečnou činnost, kromě zákonných výjimek.

Do služebního poměru nově přijatí policisté jsou povinni, a to bez ohledu na dosažené vzdělání, absolvovat základní odbornou přípravu v délce 9 měsíců, která je rozdělena na část teoretickou a na část odborné praxe. Vědomosti a dovednosti zde získané jsou obsahem služební zkoušky, kterou musí policista vykonat, aby mohl být zařazen do služebního poměru na dobu neurčitou. V průběhu služebního poměru se policista dále vzdělává ve specializačních kurzech, ev. může studovat na Policejní akademii České republiky bakalářský a navazující magisterský a doktorský studijní program.¹⁷

2.3.1 Základní povinnosti policisty a zaměstnance policie upravuje zákon o Policii ČR č. 273/2008 Sb., Hlava III., § 9 – 13.

V § 9 Zdvůřilost - je stanovena povinnost dodržovat při plnění úkolů policie pravidla zdvořilosti a nutnosti dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní.

¹⁷ Vlastní myšlenka

V § 10 Iniciativa - jsou charakterizovány povinnosti policisty. V odst. 4 jsou vymezeny situace, kdy policista nemá povinnost provést úkon nebo jiné opatření, jestliže: podle písmene a) provádí jiný, zákonem vymezený, úkon. V témže odstavci, písmeno b) „jsou jeho schopnosti jsou sníženy v důsledku jeho zdravotního stavu nebo vlivem léků anebo jiných látek tak, že řádné provedení nebo dokončení úkonu anebo jiného opatření¹⁸ by bylo ohroženo“. Podle téhož paragrafu a odstavce, písmeno c) „k provedení úkonu nebo jiného opatření nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a povahu úkonu nebo jiného opatření takové vyškolení anebo vycvičení vyžaduje, anebo d) je zřejmé, že nemůže úkon nebo jiné opatření úspěšně dokončit“. Podle odstavce 5 tohoto paragrafu „Pokud to okolnosti dovolují, je policista před provedením úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití (dále jen „zákrok“), povinen použít slov „Jménem zákona!“ a odpovídající výzvy.¹⁹

V § 11 je řešena přiměřenost postupu a s ní spojené povinnosti policisty a zaměstnance policie.

Prokazování příslušnosti k policii řeší § 12 – policista tuto příslušnost prokazuje služebním stejnokrojem, služebním průkazem nebo odznakem policie, na kterých musí být zřetelně viditelné identifikační číslo. Pokud povaha nebo okolnosti úkonu toto neumožňují, je možné prokázat příslušnost k policii i ústním prohlášením „policie“. To však neplatí, pokud povaha či okolnosti úkonu brání také ústnímu prohlášení. Svoji příslušnost policista prokáže ihned, jakmile to okolnosti dovolí. Podle odst. 3 § 12 „povinnost prokázat příslušnost k policii nemá policista, který tuto příslušnost oprávněně zastírá.“²⁰

V § 13 je specifikováno poučování osob dotčených úkonem o právních důvodech provedení úkonu. Pokud je úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby, také o jejích právech a povinnostech.

¹⁸ FILIP, Jan a kol. Zákon o Policii České republiky. *Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2017.

¹⁹ zákon č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, § 10, § 13

²⁰ zákon č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, § 10, § 13

3 Pořádkové jednotky

3.1 Historie pořádkových jednotek Policie České republiky

Pořádkové jednotky vznikly jako odpověď na potřebu profesionálně organizovaných sil, které dokážou zvládat náročné bezpečnostní situace vyžadující koordinovaný postup velkého počtu policistů. Jejich vývoj sahá do období po roce 1989, kdy se tehdejší struktury Veřejné bezpečnosti postupně transformovaly do moderního systému Policie České republiky. Součástí této změny byla i potřeba vybudovat specializované útvary zaměřené na zvládání hromadných akcí, demonstrací a situací, které standardní hlídková služba sama nemohla efektivně řešit.

V 90. letech se jednotlivá krajská ředitelství policie začala systematicky vybavovat organizovanými pořádkovými jednotkami, které měly za úkol především zajišťování veřejného pořádku při sportovních utkáních, politických shromážděních a kulturních akcích. Postupně se jejich role rozšířila i na zásahy v situacích spojených s narušením veřejného pořádku, rozsáhlými pátracími akcemi nebo přírodními katastrofami, kde bylo nutné nasadit větší počet vyškolených policistů najednou.²¹

V průběhu let 2000–2010 došlo k další profesionalizaci, k zavedení modernější výstroje, zdokonalení výcviku a intenzivnějšímu používání taktických postupů, které odpovídají standardům používaným v evropských zemích. Jednotky začaly být využívány nejen v rámci svého kraje, ale také v celostátních bezpečnostních opatřeních a akcích, kdy se jednotky z různých regionů vzájemně posilují a koordinují svoji činnost.

Postupem času se pořádkové jednotky staly stabilní a důležitou součástí struktury Policie ČR. Jejich význam se projevoval zvláště při velkých demonstracích, významných mezinárodních akcích, sportovních událostech, migračních opatřeních nebo rozsáhlejších zásazích při živelných pohromách. Díky dlouhodobému výcviku, zaměření na týmovou taktiku a schopnost rychle reagovat na nové typy hrozeb se z nich stal spolehlivý prvek pro udržování bezpečnosti a veřejného pořádku napříč celou republikou.²²

²¹ DANČÁK, Břetislav. *Bezpečnostní politika České republiky*. Brno: Masarykova univerzita, 2014.

²² SCHEINOST, Miroslav. *Vývoj bezpečnostních složek po roce 1989*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2010.

3.2 Charakteristika pořádkových jednotek

Pořádkové jednotky Policie České republiky působící v jednotlivých krajích, představují specializované útvary určené k nasazení při situacích, které přesahují možnosti běžné hlídkové služby. Jsou součástí krajských ředitelství policie a slouží jako síly připravené k okamžitému zákroku při mimořádných událostech, bezpečnostních opatřeních a v situacích, které vyžadují koordinovaný postup většího počtu policistů.

Tyto jednotky se zaměřují především na zajišťování veřejného pořádku při hromadných akcích, demonstracích, sportovních utkáních, kulturních událostech nebo jiných shromážděních, kde může dojít k narušení zákona či ohrožení bezpečnosti. Dokážou reagovat na rizikové situace, pracovat v organizovaných formacích a provádět zásahy, které vyžadují vyšší stupeň výcviku a disciplíny.

Pořádkové jednotky jsou nasazovány také při pátracích akcích ve velkém rozsahu, při živelních katastrofách, evakuacích, blokáдах komunikací, pátrání po uprchlých osobách nebo při posílení výkonu služby v lokalitách, kde dočasně hrozí zvýšené bezpečnostní riziko. V případě potřeby mohou být jednotky z jednotlivých krajů vzájemně posilovány a koordinovány, aby bylo možné vyřešit rozsáhlejší situace na regionální i celostátní úrovni.

Součástí jejich činnosti je také preventivní působení v rizikových oblastech a podpora ostatních služeb, jako jsou Dopravní policie nebo Služba kriminální policie a vyšetřování. Policisté pořádkových jednotek procházejí pravidelným fyzickým a takticky zaměřeným výcvikem, který zahrnuje zvládnutí davové psychologie, donucovací prostředky, spolupráci ve formacích i koordinované postupy při náročných zásazích.²³

Díky své mobilitě, připravenosti a schopnosti pracovat efektivně ve velkých týmech tvoří pořádkové jednotky jeden z klíčových pilířů zajišťování veřejného pořádku v krajích a představují významnou oporu pro ostatní složky Policie České republiky.

²³ BALABÁN, Miloš a PERNICA, Bohuslav. *Bezpečnostní systém České republiky*. Praha: Karolinum, 2015.

3.3 Organizační struktura pořádkových jednotek

Pořádková jednotka Policie České republiky je organizována hierarchicky a jejím vrcholným představitelem je velitel jednotky, který zodpovídá za celkovou činnost, taktiku zásahů a koordinaci podřízených týmů. Veliteli sekunduje zástupce, který jej zastupuje v nepřítomnosti a zajišťuje interní administrativu. Jednotka je rozdělena na zásahové týmy, připravené k okamžitému nasazení při hromadných akcích, demonstracích nebo mimořádných událostech, a na podpůrné útvary, které zajišťují logistiku, techniku, ochranné prostředky a dopravní prostředky.

Dále zde funguje oddělení plánování a výcviku, jež organizuje pravidelný trénink, taktické cvičení a přípravu policistů pro různé zásahy, a oddělení koordinace a spojení, které zabezpečuje komunikaci mezi jednotlivými týmy, Policejním prezidiem a ostatními složkami policie. Taková struktura umožňuje efektivní řízení, rychlou reakci na vznikající situace a jednotný postup při plnění úkolů pořádkové jednotky na celostátní i regionální úrovni.²⁴

3.4 Provázanost mezi pořádkovou jednotkou a speciální jednotkou Policie České republiky

Pořádkové jednotky a speciální jednotky Policie České republiky tvoří navzájem provázaný systém, jehož cílem je zajištění veřejného pořádku a ochrany bezpečnosti občanů. Pořádkové jednotky zajišťují především preventivní a rychlé zásahy při hromadných akcích, demonstracích či mimořádných událostech, kde je potřeba zachovat pořádek a bezpečnost na území celé republiky. Speciální jednotky naopak působí při vysoce rizikových situacích, například při zásazích proti organizované nebo závažné trestné činnosti, při zajišťování rukojmích či při akcích vyžadujících specializované taktické postupy a vybavení.

Provázanost těchto dvou typů jednotek spočívá zejména v koordinaci zásahů a sdílení informací. Pořádková jednotka může působit jako první zásahová síla a vytvářet bezpečnostní perimetr, zatímco speciální jednotka provádí zásah v nebezpečných nebo kritických situacích. Obě jednotky spolu úzce komunikují prostřednictvím velitelských a spojovacích struktur Policejního prezidia, což umožňuje jednotný postup

²⁴ BALABÁN, Miloš a PERNICA, Bohuslav. *Bezpečnostní systém České republiky*. Praha: Karolinum, 2015.

a minimalizaci rizik při zásazích. Koordinace zahrnuje také plánování, výcvik a cvičení, kde se simulují situace vyžadující součinnost obou.²⁵

Takto propojený systém umožňuje efektivní využití sil a prostředků policie a zajišťuje, že operace probíhají bezpečně a podle právních předpisů, přičemž je zajištěna ochrana jak veřejného pořádku, tak osob zapojených do zásahu. Provázanost a doplňující role obou typů jednotek je klíčová pro schopnost Policie České republiky reagovat flexibilně na různé druhy ohrožení.

3.5 Výcvik pořádkové policie

Výcvik pořádkové policie probíhá pravidelně tak, aby příslušníci byli připraveni zasáhnout všude tam, kde to situace vyžaduje. Jsou simulovány nejrůznější situace, s nimiž se mohou setkat, posiluje se koordinace jednotlivých příslušníků i celých jednotek, rychlé reakce na momentální situaci, cvičí se různé způsoby řízení, apod. Jako příklad výcviku příslušníků pořádkové policie níže uvádím konkrétní situaci a dále se zaměřím na popis vybavení příslušníka pořádkové policie v akci.²⁶

3.6 Výzbroj policisty při zákroku

Výstroj policisty pořádkové jednotky je navržena tak, aby poskytovala maximální ochranu při zákrocích v rizikovém prostředí a zároveň umožňovala pohyb a spolupráci v rámci celé jednotky. Základem je zákroková ochranná helma, která chrání hlavu před úderem a létajícími předměty. Součástí helmy je výklopný průhledný štít z odolného plastu, jenž kryje obličej policisty a umožňuje mu dostatečný výhled i během dynamického zásahu.

Pod helmou má policista ochrannou kuklu nebo límec, který chrání krk a část obličeje před poraněním. Horní část těla je kryta balistickou a ochrannou vestou, která pohlcuje nárazy a chrání trup proti úderům, střepinám i dalším nebezpečím. Vesta je často doplněna ramenními, krčními a tříselnými chrániči, jež zvyšují úroveň ochrany při přímém kontaktu s agresivními osobami.

Paže policisty jsou vybaveny chrániči loktů a předloktí, které zabraňují zranění při krytí štítem nebo při pádech. Na ruku má policista pevné zákrokové rukavice

²⁵ KAISER, František a kol. *Kriminalistika*. Praha: Wolters Kluwer, 2018.

²⁶ PEKARCÍK, Pavel a kol. *Taktika služebních zákroků bezpečnostních sborů*. Praha: Policejní akademie ČR, 2020.

se zesílenými klouby a dlaněmi, umožňujícími bezpečný úchop obušku, štítu nebo jiných donucovacích prostředků.²⁷

Kolem pasu nosí policista služební opasek, na němž má umístěnou krátkou střelnou zbraň v pouzdře, náhradní zásobníky, pouta, radiostanici a další potřebné vybavení. Opasek je uzpůsoben tak, aby byl přístup ke všem prostředkům rychlý i při pohybu v těsné formaci.

Dolní část těla chrání chrániče stehen, kolen a holení, které jsou nezbytné při postupu proti davu, při klečení nebo při pohybu v nepřehledném terénu. Policista má oblečené pevné kalhoty z odolného materiálu, které jsou přizpůsobeny pro dlouhodobé nošení v náročných podmínkách.

Celou výstroj doplňují pevné zásahové boty s vyztuženou špičkou a protiskluzovou podrážkou. Ty, které chrání chodidla a kotníky, zajišťují stabilitu při rychlém pohybu a umožňují policistovi bezpečně stát i v nestabilním nebo kluzkém prostředí.²⁸

3.7 Zákrok pod jednotným velením pořádkové policie

3.7.1 Základní pojmy

Zásahy pořádkových jednotek Policie České republiky jsou často prováděny pod jednotným velením, což představuje klíčový princip efektivního řízení a koordinace policie při zásazích ve větším rozsahu. Jednotné velení zajišťuje centralizované řízení všech nasazených týmů, přesné rozdělení úkolů a minimalizaci rizik pro veřejnost i zasahující policisty. Tento princip umožňuje veliteli zásahu převzít odpovědnost za plánování, přípravu, řízení a koordinaci všech složek pořádkové policie, které se podílejí na operaci, a stanovovat taktiku, priority a rozmístění sil a prostředků.

²⁷ NEČAS, Václav a kol. *Policejní taktika a taktické postupy*. Brno: Masarykova univerzita, 2017.

²⁸ REINER, Robert. *The Politics of the Police*. Oxford: Oxford University Press, 2010.

3.7.2 Principy jednotného velení § 6 – Řízení Policie České republiky

„Policie je řízena Policejním prezidentem, který odpovídá za její činnost ministroví vnitra.“²⁹

Základním prvkem jednotného velení je jasně definovaná hierarchie. Velitel zásahu řídí všechny podřízené zásahové týmy a podpůrné útvary, přičemž každý tým má přesně vymezené úkoly a odpovědnosti. Velitel stanovuje strategii zásahu, určuje priority a dohlíží na koordinaci mezi jednotlivými útvary. Součástí velení je také zajištění komunikačních a spojovacích prostředků, které umožňují přímou komunikaci mezi velitelem, zásahovými týmy a podpůrnými útvary. Tyto mechanismy zajišťují efektivní a bezpečný průběh zásahu, minimalizují riziko chaosu a přispívají k jednotnému postupu všech složek.

3.7.3 Koordinace pořádkových a speciálních jednotek

Provázanost mezi pořádkovými jednotkami a speciálními jednotkami spočívá zejména v plánování, sdílení informací a koordinaci zásahů. Pořádkové jednotky zajišťují bezpečnostní perimetr, udržují veřejný pořádek a provádějí preventivní opatření, zatímco speciální jednotky zasahují v rizikových nebo krizových situacích vyžadujících specializovaný zásah. Koordinace probíhá prostřednictvím velitelských a spojovacích struktur Policejního prezidia a umožňuje efektivní spolupráci obou typů jednotek, minimalizuje konflikt povinností a zajišťuje jednotný postup při zásahu.³⁰

3.7.4 Příprava a výcvik

Součástí efektivity zákroku pod jednotným velením je pravidelný výcvik, plánování a cvičení. Týmová příprava zahrnuje simulace různých typů zásahů, které vyžadují součinnost více jednotek. Velitelský štáb při cvičeních ověřuje taktické postupy, koordinaci komunikace, rozdělení úkolů a rychlost reakce týmů na neočekávané situace. Tento trénink zajišťuje, že reálné zásahy probíhají bezpečně, efektivně a v souladu s právními předpisy.³¹

²⁹ zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky

³⁰ PEKARČÍK, Pavel a kol. *Taktika služebních zákroků bezpečnostních sborů*. Praha: Policejní akademie ČR, 2020.

³¹ ZEMAN, Pavel a kol. *Policie České republiky a její činnost*. Praha: Policejní akademie ČR, 2019.

3.7.5 Praktická aplikace

Princip jednotného velení se uplatňuje při různých typech zásahů, od hromadných shromáždění, demonstrací a sportovních či kulturních akcí, až po zásahy v krizových situacích, kde hrozí ohrožení života nebo majetku. Hierarchické členění velení umožňuje jasné rozdělení kompetencí, přímou komunikaci mezi velitelem a jednotlivými týmy, integraci podpůrných útvarů a flexibilní přizpůsobení zásahu aktuální situaci. Tento systém zajišťuje rychlou a koordinovanou reakci, bezpečnost zasahujících policistů a ochranu veřejnosti.³²

3.8 Donucovací prostředky

3.8.1 Zákonné použití donucovacích prostředků Policie České republiky

Použití donucovacích prostředků představuje jednu z nejzávažnějších forem zásahu Policie České republiky do základních práv a svobod jednotlivce. Z tohoto důvodu je tato oblast detailně upravena právními předpisy a podléhá přísným pravidlům, jejichž cílem je zajistit zákonnost, přiměřenost a ochranu lidské důstojnosti. Základním právním předpisem, který upravuje použití donucovacích prostředků, je zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Donucovací prostředky jsou chápány jako prostředky, jejichž prostřednictvím policista bezprostředně působí na osobu za účelem ochrany bezpečnosti osob, veřejného pořádku nebo majetku, případně k odvrácení bezprostředního protiprávního jednání. Podle § 51 zákona o Policii České republiky je policista oprávněn použít donucovací prostředky pouze tehdy, pokud sledovaného účelu nelze dosáhnout jiným, mírnějším způsobem. Použití donucovacích prostředků je tedy považováno za krajní prostředek, který nastupuje až v situacích, kdy selžou méně invazivní způsoby řešení, jako je výzva, domluva či jiné formy autoritativního působení.³³

³² NEČAS, Václav a kol. *Policejní taktika a taktické postupy*. Brno: Masarykova univerzita, 2017.

³³ FILIP, Jan a kol. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha: C. H. Beck, aktuální vydání.

3.8.2 Zásady zákonného použití donucovacích prostředků

Zákonné použití donucovacích prostředků je založeno na dodržování několika základních zásad. První z nich je **zásada zákonnosti**, která vyžaduje, aby policista jednal výhradně v mezích zákona a pouze v případech, které právní řád výslovně připouští. Jakékoliv použití donucovacích prostředků mimo zákonem stanovené podmínky je považováno za protiprávní.

Další klíčovou zásadou je **zásada přiměřenosti**, podle níž musí intenzita použitých donucovacích prostředků odpovídat povaze a závažnosti protiprávního jednání osoby, proti níž zákrok směřuje. Policista je povinen zvolit takový prostředek, který je způsobilý dosáhnout sledovaného cíle, aniž by způsobil nepřiměřenou újmu na zdraví nebo majetku. S přiměřeností úzce souvisí **zásada nezbytnosti**, která stanoví, že donucovací prostředky lze použít pouze tehdy, pokud je jejich použití skutečně nutné a nelze-li situaci zvládnout jiným, méně závažným způsobem.

Zákon zároveň ukládá policistovi povinnost dbát na zachování lidské důstojnosti a základních práv osob, proti nimž zákrok směřuje. Pokud to okolnosti dovolují, je policista povinen osobu před použitím donucovacích prostředků vyzvat k upuštění od protiprávního jednání a upozornit ji na možnost jejich použití. Od této povinnosti lze upustit pouze v případech, kdy by výzva mohla ohrozit život nebo zdraví osob, případně zmařit účel zákroku.³⁴

3.8.3 Druhy donucovacích prostředků

Zákon o Policii České republiky taxativně vymezuje jednotlivé druhy donucovacích prostředků, které je policista oprávněn použít. Mezi tyto prostředky patří zejména hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany, pouta, slzotvorné a jiné chemické prostředky, obušek, služební pes, technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla, hrozba namířenou střelnou zbraní a další prostředky stanovené zákonem.

Volba konkrétního donucovacího prostředku závisí na aktuální situaci, míře aktivního či pasivního odporu osoby a stupni ohrožení policisty nebo jiných osob. Policista je povinen průběžně vyhodnocovat vývoj situace a v případě, že důvody pro použití donucovacích prostředků pominou, jejich použití okamžitě ukončit. Tento

³⁴ BALABÁN, Miloš a STEJSKAL, Libor. *Stát a bezpečnost v České republice*. Praha: Karolinum, 2015.

postup je důležitý z hlediska dodržení zásady proporcionality a minimalizace zásahu do práv dotčených osob.³⁵

3.8.4 Hmaty, chvaty, údery a kopy

Hmaty, chvaty, údery a kopy představují základní fyzické prostředky, které Policie České republiky používá k omezení agresivního jednání osob. Tyto prostředky jsou využívány především tehdy, pokud je nutné zabránit útoku, omezit odpor nebo bezpečně zajistit osobu, přičemž jejich použití musí být vždy přiměřené situaci a míře ohrožení. Policista je při jejich použití povinen sledovat zdravotní stav osoby a minimalizovat riziko zranění, přičemž zásah musí odpovídat zákonnému rámci danému zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.^{36 37}

Hmaty a chvaty slouží k kontrole pohybu zadržené osoby, například při omezení rukou, přitlačení k zemi nebo při přesunu do bezpečné polohy. Údery a kopy jsou aplikovány pouze v případech, kdy jiné prostředky selhaly a existuje bezprostřední ohrožení policisty, zadržené osoby nebo okolí. Volba konkrétního zásahu závisí na aktuální situaci, fyzických možnostech osoby i policisty a je součástí přiměřeného použití donucovacích prostředků.³⁸

Použití těchto prostředků vyžaduje odbornou přípravu, která zahrnuje znalosti bezpečných technik, anatomie a pravidel zákonného použití. Hmaty, chvaty, údery a kopy musí být provedeny tak, aby maximalizovaly bezpečnost policisty a veřejnosti a zároveň minimalizovaly riziko zranění zadržené osoby.³⁹ Správné a přiměřené použití fyzických donucovacích prostředků je proto zásadním prvkem policejní taktiky a zároveň součástí etických zásad policejní práce.

³⁵ URBAN, Josef. *Bezpečnostní management*. Praha: ASPI / Wolters Kluwer, 2016.

³⁶ Kříž, J. (2021). *Taktika a fyzické donucovací prostředky v policejní praxi*. Praha: Policejní akademie ČR.

³⁷ Ministerstvo vnitra ČR. (2022). *Pokyny k použití donucovacích prostředků Policie České republiky*. Praha: MV ČR.

³⁸ Mareš, P. (2020). *Praktická sebeobrana a policejní zásahy*. Brno: Masarykova univerzita.

³⁹ Svoboda, L. (2019). Efektivita fyzických prostředků při policejních zásazích. *Bezpečnostní praxe*, 14(3), 23–35.

3.8.5 Pouta

Pouta jsou donucovacím prostředkem, jehož hlavním cílem je dočasné omezení osobní svobody osoby. Používají se zejména k zabránění útěku, napadení policisty nebo pokračování v protiprávním jednání a typicky při zajištění či zadržení osob během zásahů Policie České republiky. Policista je při použití pout povinen sledovat zdravotní stav osoby, aby se minimalizovalo riziko újmy na zdraví.

Policie ČR využívá různé typy pout, přičemž volba závisí na situaci a míře rizika. Kovová pouta jsou tradiční, pevná a vhodná pro osoby s vysokým rizikem útěku, plastová jednorázová pouta jsou lehká, rychle nasaditelná a používají se zejména při hromadném zajištění osob. Dále se využívají pouta s dvojnásobným uzamčením pro agresivní osoby, transportní pouta pro bezpečný převoz a moderní kombinovaná pouta, která spojují lehkost s odolností a bezpečností.

Použití pout musí být přiměřené a vždy přihlížet k bezpečnosti osoby i policistů. Policista je povinen zajistit, že pouta nebudou nadměrně omezovat pohyb a po ukončení zásahu je odstranit, přičemž během celého procesu je nutné sledovat fyzický i psychický stav zadržené osoby. Správné a přiměřené použití pout je důležitým prvkem policejní taktiky, který zajišťuje bezpečnost a zároveň respektuje právní rámec a lidská práva.⁴⁰

3.8.6 Prostředky k omezení pohybu osob

Prostředky k omezení pohybu osob jsou donucovacími prostředky, jejichž účelem je dočasně omezit schopnost osoby volně se pohybovat a tím zajistit bezpečnost policistů, zadržené osoby i okolí. Tyto prostředky se používají především při zajištění, převozu nebo zadržení osob, které se aktivně brání, jsou agresivní nebo představují zvýšené riziko útěku. Jejich použití musí vždy odpovídat zásadě přiměřenosti, tedy stupni ohrožení a konkrétním podmínkám zásahu.

Mezi nejčastěji používané prostředky k omezení pohybu patří pouta, hmaty, chvaty, údery a kopy. Pouta umožňují bezpečné zajištění rukou nebo nohou osoby a liší se materiálem a konstrukcí. Kovová pouta se využívají pro pevné a dlouhodobější zajištění, plastová jednorázová pouta pro rychlé nasazení u většího počtu osob

⁴⁰ HORÁK, Roman a kol. *Bezpečnostní činnost Policie ČR*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2014.

a transportní pouta jsou určena pro bezpečný převoz. Moderní kombinovaná pouta spojují odolnost s lehkostí a bezpečností při zásazích.⁴¹

Hmaty a chvaty slouží k kontrolovanému omezení pohybu osoby, například při přitlačení k zemi, zajištění rukou nebo bezpečném přemístění. Údery a kopy jsou využívány pouze tehdy, když jiné prostředky selhaly a existuje bezprostřední nebezpečí pro policistu, osobu či okolí. Použití těchto prostředků vyžaduje odbornou přípravu, znalost bezpečných technik a respektování fyzických možností osob.⁴²

Policie České republiky při použití prostředků k omezení pohybu osob vždy sleduje zdravotní stav zadržené osoby, jak ukládá zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Policista musí průběžně kontrolovat fyzický i psychický stav osoby a odstranit donucovací prostředky, pokud to situace dovoluje. Správné a přiměřené použití těchto prostředků je zásadním prvkem policejní taktiky, zajišťuje efektivní zásah a minimalizuje riziko zranění při zachování práv a bezpečnosti zadržené osoby.^{43 44}

3.8.7 Slzotvorné, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek

Slzotvorné, elektrické a jiné obdobně dočasně zneschopňující prostředky patří mezi speciální donucovací prostředky Policie České republiky, jejichž cílem je dočasně snížit schopnost osoby odporovat nebo ohrožovat bezpečnost policisty či okolí. Tyto prostředky se používají především tehdy, kdy je nutné rychle a účinně omezit agresivní nebo nebezpečné chování osoby bez nutnosti přímého fyzického kontaktu. Jejich použití musí být vždy přiměřené situaci a míře ohrožení, jak stanovuje zákon č. 273/2008 Sb., konkrétně § 54 písm. p, který ukládá policistovi povinnost zajistit bezpečné, přiměřené a zákonné použití donucovacího prostředku a sledování zdravotního stavu osoby během jeho použití.⁴⁵

Mezi nejčastěji používané prostředky patří plynové slzotvorné spreje, elektrické zneschopňující prostředky typu taser a další dočasně zneschopňující zařízení, například gumové projektily. Slzotvorné spreje způsobují dočasné podráždění očí, dýchacích cest

⁴¹ Havelka, P. (2021). Moderní technologie a vybavení Policie České republiky. *Bezpečnostní praxe*, 16(2), 34–47.

⁴² Novák, J. (2020). Efektivita fyzických donucovacích prostředků při zásazích Policie ČR. *Revista Bezpečnost*, 12(4), 18–29.

⁴³ Černý, M. (2020). *Policejní taktika a donucovací prostředky*. Praha: Policejní akademie ČR.

⁴⁴ Dvořák, L. (2019). *Fyzické zásahy a prostředky k omezení pohybu osob*. Brno: Masarykova univerzita.

⁴⁵ Vacek, R. (2021). *Dočasně zneschopňující prostředky v policejní praxi*. Praha: Policejní akademie ČR.

a sliznic, čímž je osoba omezená v pohybu a schopnosti agresivního jednání. Elektrické prostředky krátkým výbojem narušují svalovou koordinaci a umožňují rychlé a kontrolované zajištění osoby. Další obdobné prostředky, například pěnové nebo gumové omezovače pohybu, poskytují bezpečnou možnost dočasného omezení pohybu při zásazích.

Použití těchto prostředků vyžaduje odbornou přípravu a znalosti bezpečných postupů, aby bylo minimalizováno riziko újmy a zároveň zajištěna efektivita zásahu. Policista je povinen průběžně sledovat fyzický i psychický stav zadržené osoby a odstranit donucovací prostředky, pokud to situace umožňuje. Správné a přiměřené použití těchto prostředků je klíčové pro efektivní a bezpečné zvládnutí rizikových situací, minimalizuje riziko zranění a respektuje právní a etické zásady policejní práce.⁴⁶

3.8.8 Obušek a jiný úderný prostředek

Obušek a jiné úderné prostředky patří mezi donucovací prostředky Policie České republiky, které umožňují policistovi účinně omezit agresivní nebo nebezpečné jednání osoby, zejména při zásazích, kdy hrozí fyzické ohrožení policisty nebo okolí. Použití těchto prostředků je vždy vázáno na zásadu přiměřenosti, což znamená, že jejich nasazení musí odpovídat stupni ohrožení, možnostem policisty a chování.

Obušek umožňuje policistovi kontrolovaný úder nebo blok, což pomáhá přimět osobu k zastavení nebezpečné činnosti, zabránit útěku či chránit životy a zdraví osob. Kromě klasického dřevěného nebo polymerového obušku se využívají také teleskopické obušky, které kombinují kompaktní přenosnost s možností rychlého nasazení a účinného úderu. Další úderné prostředky, například gumové tyče nebo speciální taktické obušky, poskytují vyšší bezpečnost pro policistu a umožňují kontrolované omezení pohybu osoby.⁴⁷

Použití obušku vyžaduje odpovídající odbornou přípravu, znalost techniky úderů a chvatů a schopnost vyhodnotit situaci tak, aby nedošlo k nadměrnému zranění zadržené osoby. Policista je povinen sledovat zdravotní stav osoby a včas odstranit donucovací prostředek, pokud to situace umožňuje. Správné a přiměřené použití obušku je klíčové

⁴⁶ Beneš, P. (2020). *Speciální donucovací prostředky a jejich použití*. Brno: Masarykova univerzita.

⁴⁷ Vejvoda, P. (2022). *Úderné donucovací prostředky v policejní praxi*. Praha: Policejní akademie ČR.

pro bezpečné zvládnutí rizikových zásahů, minimalizaci zranění a respektování zákonných a etických pravidel policejní práce.⁴⁸

3.8.9 Služební pes

Služební pes je speciální donucovací prostředek Policie České republiky, který slouží k zajištění bezpečnosti policistů, ochrany osob a majetku, vyhledávání osob a předmětů a k zásahům proti agresivním pachatelům. Použití služebního psa musí být vždy přiměřené a zákonné, v souladu se zásadou minimalizace rizika zranění osob a s dodržováním právních předpisů. Podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, § 54 písm. p, je policista povinen zajistit bezpečné a přiměřené použití donucovacího prostředku a sledovat zdravotní stav osoby během zásahu.

Služební psi se využívají především při ochraně policistů při zásazích, zajišťování rizikových osob nebo lokalit, pátrání po pohřešovaných osobách a vyhledávání nebezpečných předmětů, například drog nebo výbušnin. Psi jsou speciálně vycvičeni, aby dokázali rozpoznat nebezpečné situace, přesně reagovat na povely psovoda a minimalizovat riziko zranění zadržené osoby.⁴⁹

Použití služebního psa vyžaduje od policisty odbornou přípravu, znalost bezpečného vedení psa a schopnost vyhodnotit situaci. V praxi bývá služební pes často kombinován s jinými donucovacími prostředky, jako jsou hmaty, chvaty nebo pouta, což umožňuje rychlé a efektivní zajištění osoby a zvládnutí nebezpečné situace.

Sledování zdravotního stavu osoby během zásahu a přiměřenost použití služebního psa jsou zásadní pro bezpečné a zákonné provedení zásahu, minimalizaci rizika zranění a zachování etických standardů policejní činnosti. Služební pes tak představuje flexibilní a účinný prostředek při řešení rizikových situací v praxi Policie ČR.⁵⁰

3.8.10 Hrozba namířenou střelnou zbraní

Hrozba namířenou střelnou zbraní patří mezi nejzávažnější situace v policejní praxi, kdy je ohrožen život nebo zdraví policisty, zadržené osoby či okolí. Policista je v takové situaci oprávněn použít služební zbraň a další přiměřené donucovací

⁴⁸ Novotný, J. (2021). *Taktika a použití úderných prostředků u Policie ČR*. Brno: Masarykova univerzita.

⁴⁹ Říha, J. (2021). *Služební psi a jejich využití v policejní praxi*. Praha: Policejní akademie ČR.

⁵⁰ Doležal, P. (2022). Výcvik a nasazení služebních psů u Policie ČR. *Bezpečnostní revue*, 19(2), 33–46.

prostředky, přičemž musí vždy dodržovat zásadu zákonnosti, přiměřenosti a bezpečnosti. Podle § 52 písm. n) zákona č. 273/2008 Sb. lze použít služební zbraň k odvrácení útoku, který ohrožuje život nebo zdraví osob, a zároveň je nutné sledovat zdravotní stav osoby během zásahu.⁵¹

V praxi vyžaduje hrozba namířenou střelnou zbraní rychlé rozhodnutí, koordinaci s kolegy a využití krytí. Policista kombinuje fyzické donucovací prostředky, například hmaty, chvaty nebo pouta, s taktikou zásahu, aby bylo možné minimalizovat riziko zranění. Současně je klíčové vyhodnotit, zda je možné situaci zvládnout bez použití střelné zbraně, a preferovat alternativní prostředky, které sníží nebezpečí pro zadrženou osobu a okolí.

Sledování zdravotního stavu osoby a přiměřenost použití služební zbraně či jiných prostředků jsou nezbytné pro bezpečný a zákonný zásah, ochranu života a zdraví osob a dodržení etických standardů policejní práce. Správné použití služební zbraně tak výrazně přispívá k efektivitě zásahu a minimalizaci rizik.⁵²

3.8.11 Varovný výstřel

Varovný výstřel je speciální donucovací prostředek Policie České republiky, který se používá k odstrašení osoby od nebezpečného jednání, zabránění útěku nebo přerušení protiprávního chování, aniž by došlo k cílenému zranění. Policista musí při jeho použití vždy dodržovat zásady zákonnosti, přiměřenosti a bezpečnosti, minimalizovat riziko újmy na životě a zdraví osob a sledovat situaci v okolí.

Podle § 52 písm. o) zákona č. 273/2008 Sb. lze varovný výstřel použít tehdy, když je nezbytný k odstrašení osoby nebo přerušení útoku či protiprávního jednání, a to tak, aby neohrozil život ani zdraví osob. Současně platí povinnost policisty sledovat zdravotní stav osob, vůči nimž je donucovací prostředek použit.

V praxi slouží varovný výstřel jako preventivní a odstrašující opatření, kdy policista signalizuje připravenost použít služební zbraň cíleně, pokud osoba pokračuje v ohrožujícím jednání. Použití vyžaduje odbornou přípravu, taktické posouzení situace a bezpečné zajištění okolí, aby se minimalizovalo riziko zranění nebo nehody.⁵³

⁵¹ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, § 52 písm. n); § 54 písm. p.

⁵² Horák, J. (2022). Taktika zásahů při hrozbě střelnou zbraní. *Bezpečnostní revue*, 19(4), 22–35.

⁵³ Král, M. (2022). *Policejní zásahy proti ozbrojeným pachatelům*. Brno: Masarykova univerzita.

Správné a přiměřené použití varovného výstřelu zajišťuje efektivní zásah, ochranu života a zdraví osob a dodržení zákonných a etických standardů policejní práce.

3.8.12 Použití střelné zbraně

Použití střelné zbraně představuje nejzávažnější donucovací prostředek, který může policista při výkonu služby použít. Z tohoto důvodu je jeho aplikace přísně regulována zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Právní úprava vychází ze zásady subsidiarity a přiměřenosti, tedy že střelnou zbraň lze použít pouze tehdy, nelze-li účelu dosáhnout jiným, méně závažným donucovacím prostředkem.

Podle § 56 odst. 1 zákona o Policii České republiky je policista oprávněn použít střelnou zbraň pouze v zákonem stanovených případech. Například podle § 56 odst. 1 písm. a) je policista oprávněn použít zbraň „k ochraně života nebo zdraví osoby“.⁵⁴ Dále podle § 56 odst. 1 písm. b) může být zbraň použita „k odvrácení nebezpečného útoku, který bezprostředně ohrožuje chráněný objekt nebo prostor“.⁵⁵ Zákon rovněž umožňuje použití zbraně proti osobě, která se snaží uprchnout, pokud je podezřelá ze spáchání zvláště závažného trestného činu a nelze ji jinak zadržet (§ 56 odst. 1 písm. d).⁵⁶

Zákon současně ukládá policistovi povinnost dbát zvýšené opatrnosti. Podle § 56 odst. 3 je policista před použitím střelné zbraně povinen vyzvat osobu, proti níž má být zákrok proveden, aby upustila od protiprávního jednání, a upozornit ji, že bude použita střelná zbraň, nebrání-li tomu okolnosti případu.⁵⁷ Tato povinnost vyjadřuje princip minimalizace zásahu a ochrany lidského života.

Použití střelné zbraně je tedy krajním řešením a musí být vždy posuzováno s ohledem na konkrétní okolnosti situace. Policista je povinen zvolit takový postup, který je nejen zákonný, ale i přiměřený dané hrozbě. Každé použití střelné zbraně podléhá následné kontrole zákonnosti a musí být řádně zdokumentováno. Právní úprava tak vytváří rovnováhu mezi oprávněním policie chránit společnost a povinností respektovat základní práva a svobody jednotlivce.

⁵⁴ § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

⁵⁵ § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

⁵⁶ § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

⁵⁷ § 56 odst. 3 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

4 Krajské ředitelství policie Středočeského kraje

4.1 Obecná charakteristika

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (KŘP Středočeského kraje) je klíčovou organizační složkou Policie České republiky, která zajišťuje veřejný pořádek, bezpečnost a ochranu osob i majetku na území jednoho z nejrozsáhlejších a nejlidnatějších regionů České republiky. Středočeský kraj obklopuje hlavní město Prahu a svým charakterem kombinuje hustě osídlené aglomerace, průmyslové zóny, historická města, rekreační oblasti i venkovské regiony. Tato pestrost klade na policii vysoké nároky, a to jak v oblasti řízení, tak v každodenní operativní činnosti.

4.1.1 Organizační struktura a řízení

Krajské ředitelství se člení na krajské odbory, specializované útvary i územní odbory odpovědné za jednotlivé okresy. V jeho čele stojí krajský ředitel, který odpovídá za řízení, strategické plánování a koordinaci všech činností. Patří sem odbory zaměřené na pořádkovou policii, dopravní policii, kriminální policii a vyšetřování, službu cizinecké policie a další odborné útvary, včetně logistiky, ekonomiky, personální práce a operačního řízení.

Operační středisko Policie České republiky představuje klíčové pracoviště operačního řízení, které zajišťuje nepřetržitý příjem oznámení, koordinaci nasazení policejních sil a prostředků a součinnost s ostatními orgány a organizacemi, zejména v rámci integrovaného záchranného systému. Operační střediska reagují bezodkladně na mimořádné události a bezpečnostní situace a poskytují servis policistům v terénu.⁵⁸

Operační střediska jsou zřizována v rámci krajských ředitelství Policie ČR, utváří s celorepublikovou působností a také na Policejním prezidiu České republiky. Krajská integrovaná operační střediska zabezpečují především koordinaci sil a prostředků v rámci svého kraje, přijímají hovory na tísňové lince 158 a zajišťují výjezd policejních jednotek.⁵⁹

Na vrcholu systému operačního řízení stojí Národní operační centrum Policejního prezidia (NOC), které plní funkci centrálního pracoviště pro koordinaci výkonu útvarů

⁵⁸ Policejní prezidium České republiky: Operační středisko – Policie České republiky (popis struktury a úkolů operačních středisek).

⁵⁹ Policejní prezidium České republiky: Operační středisko – Policie České republiky (popis struktury a úkolů operačních středisek).

Policie ČR, řízení operačních středisek a součinnost s ostatními bezpečnostními sbory. NOC má vlastní organizační strukturu, která zahrnuje operační odbor s provozem operačního střediska a Centra dopravních informací, odbor podpory operačního řízení a odbor geografické podpory.⁶⁰

Operační střediska fungují 24 hodin denně a jejich hlavním úkolem je koordinace nasazení policejních sil a prostředků, a to nejen v rámci územní působnosti jednotlivých krajů, ale i při událostech, které přesahují hranice krajů či vyžadují zásah více policejních útvarů.⁶¹

4.1.2 Pořádková policie

Pořádková policie Krajského ředitelství policie Středočeského kraje zajišťuje každodenní dohled nad veřejným pořádkem ve městech i obcích celého regionu. Policisté této služby jsou nejčastěji v kontaktu s občany – provádějí hlídkovou činnost, reagují na oznámení, řeší přestupky, konflikty mezi lidmi, narušování klidu a další situace, které vyžadují rychlý zásah. Důležitou součástí jejich práce je také pomoc při mimořádných událostech, například při pátrání po pohřešovaných osobách, živelních pohromách nebo větších veřejných akcích, kde zajišťují bezpečný průběh a předcházejí problémům. Pořádková policie se věnuje i preventivním programům, spolupracuje s obcemi a komunitami a svou přítomností v terénu přispívá k pocitu bezpečí obyvatel. Její úloha je klíčová pro udržení klidného a bezpečného prostředí v celém Středočeském kraji.

Jejím úkolem je poskytovat analytické, psychologické, forenzní a metodické služby, které nejsou běžně dostupné ostatním složkám policie. K tomu využívá speciální prostředky a techniku, například policejní laboratoře pro chemickou, biologickou a forenzní analýzu, digitální forenzní vybavení pro práci s počítači, mobilními telefony či datovými nosiči a analytické softwarové nástroje pro vyhodnocování kriminalistických dat^{62 63}.

Každé použití odborných prostředků pořádkové policie je přísně kontrolováno a dokumentováno, aby byla zajištěna zákonnost, přesnost a ochrana práv jednotlivců,

⁶⁰ Policejní prezidium České republiky: Národní operační centrum – struktura a úkoly.

⁶¹ Policejní prezidium České republiky: Operační středisko – Policie České republiky (popis struktury a úkolů operačních středisek).

⁶² Ministerstvo vnitra ČR. Policejní laboratoře a odborné útvary Policie ČR. Praha: MV ČR, 2020.

⁶³ Policie České republiky. Odborná služba a poradenská činnosti [online]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/odborne-sluzby.aspx>

jak stanovuje Listina základních práv a svobod, zejména články 4, 7 a 9⁶⁴. Pořádková policie se tak odlišuje od standardních složek Policie ČR nejen typem činností, ale také specializovanými prostředky a technikami, které umožňují efektivně podporovat vyšetřování a rozhodování v náročných případech.⁶⁵

4.2 Výcvik policistů pořádkové jednotky Středočeského kraje

Výcvik policistů pořádkové jednotky Středočeského kraje představuje zásadní součást jejich odborné připravenosti pro řešení krizových situací, zejména v oblasti ochrany veřejného pořádku. V současné době je výcvik koncipován jako systematická kombinace teoretické přípravy, praktických nácviků a modelových situací, které simulují reálné zásahy. Moderní výcvik je zaměřen především na zvládnutí davových situací, zásahy proti agresivním osobám a koordinaci jednotek při mimořádných událostech. Policisté pravidelně absolvují nácviky v realistických podmínkách, kde jsou vystaveni situacím, jako jsou zásahy proti demonstrantům, překonávání barikád nebo pohyb ve ztíženém prostředí. Tyto formy výcviku umožňují přenést teoretické poznatky do praxe a zvyšují efektivitu zásahu.

Důležitou součástí výcviku je také simulace psychické a fyzické zátěže, kdy jsou policisté vystaveni stresovým situacím, které odpovídají reálným zásahům. Výcvik probíhá často za zhoršených podmínek, například při snížené viditelnosti nebo za použití donucovacích prostředků, což napomáhá rozvoji odolnosti a schopnosti rychlého rozhodování.

Významnou roli hraje rovněž taktická příprava a koordinace velení, kdy policisté nacvičují postupy řízení zásahu, komunikaci v rámci jednotky a spolupráci s dalšími bezpečnostními složkami. Současné trendy kladou důraz na flexibilitu, adaptabilitu a schopnost reagovat na dynamicky se měnící situace, což odpovídá požadavkům moderní bezpečnostní praxe.⁶⁶

Součástí výcviku jsou také specializované kurzy, například zdravotnická příprava, která rozšiřuje schopnosti policistů poskytovat první pomoc v podmínkách zásahu.

⁶⁴ Listina základních práv a svobod, vyhlášena částí ústavního pořádku České republiky, Sbírka zákonů 1991, částka 23.

⁶⁵ Koudelka, J. Forenzní věda v praxi Policie ČR. Praha: Policejní akademie ČR, 2019.

⁶⁶ Policie České republiky. (2023). *Výcvik a příprava příslušníků Policie ČR*. Praha: Policie České republiky.

Policisté se učí postupy při zástavě masivního krvácení, resuscitaci a ošetření zranění, a to jak teoreticky, tak prakticky v modelových situacích.

Celkově lze konstatovat, že výcvik pořádkové jednotky Středočeského kraje je koncipován jako komplexní a realistický systém přípravy, který odpovídá současným bezpečnostním hrozbám. Důraz je kladen nejen na fyzickou připravenost, ale také na taktické myšlení, spolupráci a psychickou odolnost, což je klíčové pro efektivní výkon služby.

Popis nácviku jedné z možností využití pořádkové policie. Trénink začínal už v ranních hodinách nástupem celé pořádkové jednotky na shromaždišti v areálu bývalého vojenského prostoru u Milovic. Po kontrole výstroje a výzbroje následoval briefing velitelů jednotlivých skupin, během něhož byli policisté seznámeni se scénářem cvičení. Úkolem bylo zvládnout násilné shromáždění, které se postupně mělo vyhrotit v otevřený konflikt.

Policisté si nejprve oblékli kompletní ochranné vybavení – helmy se štíty, chrániče končetin, balistické vesty a připravili si služební obušky a štíty. Po zaujetí výchozích pozic obdržel velitel jednotky pokyn k zahájení zákroku. Skupina figurantů představujících agresivní demonstranty začala skandovat, slovně napadat policisty a postupně se přibližovala k jejich linii.

Jakmile se situace eskalovala, figuranti zahájili simulovaný útok házením plastových láhví a dalších předmětů. Policisté okamžitě vytvořili kompaktní štítovou hradbu a na povel začali pomalým, ale důrazným postupem vytlačovat dav. Každý krok byl přesně koordinovaný, policisté museli držet formaci, krýt kolegy po stranách a neustále sledovat okolí.

V další fázi tréninku se situace přesunula do stísněného prostoru mezi opuštěné objekty. Zde byl kladen důraz na rychlou orientaci, rozdělení úkolů a bezpečné oddělení agresivních osob od zbytku skupiny. Policisté nacvičovali hmaty a chvaty, zajištění nebezpečných osob a jejich vyvedení z prostoru bez zbytečného použití síly.

Následovala část výcviku v prostředí zamořeném slzným plynem. Po jeho odpálení se viditelnost výrazně snížila a policisté museli pokračovat v zásahu se zapnutými ochrannými prostředky. Cílem bylo ověřit, zda jsou schopni plnit úkoly i při fyzickém diskomfortu, pálení očí a omezeném dýchání, které tyto situace běžně provázejí.

Závěrečná fáze cvičení simulovala vznik požáru v blízkosti barikád. Policisté museli zajistit perimetr, zabránit průniku dalších osob do nebezpečné zóny a vytvořit koridor pro případný zásah hasičů a zdravotníků. Po ukončení celého tréninku následovalo detailní vyhodnocení, při němž velitelé rozebrali jednotlivé postupy, upozornili na chyby a ocenili disciplínu, souhru i odolnost policistů.⁶⁷

⁶⁷ Šimůnek, M. (2022). *Taktika a postupy policejních jednotek*. Praha: Univerzita Karlova.

5 Praktická část

5.1 Vlastenecké setkání v Příčovech – srpen 2025 (menší akce)

Dne 23. srpna 2025 se na areálu zámku v Příčovech u Sedlčan uskutečnilo veřejné shromáždění známé jako Vlastenecké setkání. Akce byla řádně nahlášena příslušnému obecnímu úřadu a byla organizována jako kulturně-společenská událost s programem zaměřeným na diskuse o národních, společenských a politických otázkách (Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, § 2–3). Program zahrnoval přednášky, odborné panely a kulturní vystoupení, jejichž cílem bylo prezentovat vlastní pohledy na státní a společenské procesy (Korbel et al., 2019). Akce začala dopoledne a končila večer, přibližně kolem 19:00.

Setkání přilákalo přibližně 1 000 účastníků, kteří se aktivně účastnili připraveného programu. Současně se v bezprostřední blízkosti konání akce nacházela menší skupina odpůrců akce, odhadovaně kolem 20 osob, která vyjadřovala nesouhlas s charakterem a obsahem setkání. Jejich aktivity zahrnovaly například hlasitou hudbu a jiné projevy nesouhlasu, které mohly narušovat průběh programu (iDNES, 2025).

Během konání akce byla přítomna Policie České republiky, která monitorovala situaci a zajišťovala bezpečnost a veřejný pořádek. K zajištění akce bylo nasazeno asi 30 policistů, kteří sledovali pohyb osob, přítomnost menší skupiny odpůrců a potenciálně konfliktní situace. Policisté byli připraveni zasáhnout v případě porušování zákona nebo ohrožení bezpečnosti osob, avšak jejich zásahy byly v průběhu dne spíše preventivní a soustředily se na uklidnění drobných incidentů (Policie ČR, 2025).

V průběhu akce došlo k několika menším přestupkům, např. porušení dopravních předpisů či drobnému narušení veřejného pořádku. Nebylo však zaznamenáno vážné ohrožení bezpečnosti účastníků ani nutnost použití donucovacích prostředků. Celkově policie hodnotila průběh akce jako bezproblémový, přičemž přítomnost bezpečnostních složek přispěla k udržení klidného a organizovaného průběhu veřejného shromáždění (Policie ČR, 2025).

Tento případ ilustruje, že veřejná shromáždění s kontroverzním obsahem vyžadují přiměřenou organizaci a dohled ze strany bezpečnostních složek, aby byla zachována práva účastníků i veřejný pořádek. Zároveň ukazuje, že preventivní nasazení Policie ČR může efektivně předejít eskalaci konfliktů mezi účastníky a odpůrci akce (Korbel et al., 2019).

Během veřejného shromáždění ve Příčovech v srpnu 2025 byla zajišťována bezpečnost a veřejný pořádek Policií České republiky v souladu s ustanoveními zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, § 2–3, a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, § 7–8. K tomuto účelu bylo nasazeno přibližně 30 policistů, převážně z pořádkové policie a hlídkové služby, kteří monitorovali pohyb účastníků akce a případné narušení pořádku ze strany menší skupiny odpůrců. Jejich úkolem bylo preventivně působit proti možným konfliktům a zajistit plynulý průběh programu. Přítomnost policistů měla klíčový význam pro udržení bezpečného prostředí pro všechny účastníky, přičemž jejich zásahy byly v průběhu akce spíše preventivní a zaměřené na uklidnění drobných incidentů, nikoli na řešení závažných střetů či porušování zákona ve větším rozsahu.⁶⁸

Během veřejného shromáždění ve Příčovech v srpnu 2025 byla bezpečnost a veřejný pořádek zajišťována Policií České republiky v souladu s ustanoveními zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, § 2–3, a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, § 7–8. K tomuto účelu bylo nasazeno přibližně 30 policistů, převážně z pořádkové policie a hlídkové služby, kteří monitorovali pohyb účastníků akce a případné narušení pořádku ze strany menší skupiny odpůrců. Policisté byli vybaveni služební uniformou a ochrannou vestou, standardním obuškem, pouty a pepřovým sprejem, přičemž měli k dispozici rádiovou komunikaci a případně elektrický donucovací prostředek (taser) a jejich pohyb po areálu zajišťoval služební automobil, což odpovídá běžné výzbroji pořádkové policie při veřejných akcích.⁶⁹

Během průběhu akce policisté řešili především drobné přestupky a narušení veřejného pořádku, mezi které patřily menší potyčky mezi jednotlivci, rušení akce hlasitou hudbou či provokativními projevy, a běžné přestupky spojené s dopravou a pohybem osob okolo akce. Zásahy policistů byly převážně preventivní a zaměřené na uklidnění drobných incidentů, přičemž k vážnějším střetům nebo použití silnějších donucovacích prostředků nedošlo, což umožnilo zajistit bezpečný a klidný průběh akce pro všechny účastníky.⁷⁰

⁶⁸ **Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím.** In: *Sbírka zákonů České republiky*.

⁶⁹ **Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.** In: *Sbírka zákonů České republiky*.

⁷⁰ **Policie České republiky.** „Zajištění veřejného pořádku při Vlasteneckém setkání v Příčovech.“ 2025. Interní tisková zpráva.

5.2 Demonstrace „Česko na prvním místě“ – průběh a zásah policie

Dne 3. září 2022 se na Václavském náměstí v Praze konala demonstrace s názvem „Česko na prvním místě“, která patřila mezi největší veřejná shromáždění v novodobé historii České republiky. Podle odhadů se účastnilo přibližně 70 000 lidí, přičemž mezi nimi byli občané z celé České republiky, včetně Středočeského kraje. Účastníci se shromáždili na protest proti vládní politice, zejména v oblastech energetické krize, inflace a zahraniční politiky státu.

Policie České republiky byla do akce nasazena ve stovkách příslušníků, kteří zastupovali různé složky: pořádkové jednotky, hlídky městské i státní policie a specializované týmy pro zásah při rizikových situacích. Policisté byli vybaveni standardní výzbrojí, která zahrnovala pouta, obušky, pepřový sprej, ochranné vesty, a v některých případech měli k dispozici i tasery a komunikační techniku pro koordinaci zásahu.

Hlavní činnost policie spočívala v zajištění bezpečného pohybu davu, prevenci fyzických konfliktů a řešení přestupků, které by mohly ohrozit veřejný pořádek. Policisté oddělovali konfliktní skupiny, sledovali jednotlivce porušující zákon a kontrolovali oblasti kolem náměstí, aby se předešlo poškození majetku a narušení dopravy. Během demonstrace byly zaznamenány menší incidenty, které zahrnovaly porušování dopravních předpisů, nepovolené shromažďování ve vyhrazených zónách a drobné konflikty mezi účastníky. Policie zasahovala selektivně a preventivně, čímž minimalizovala riziko širších výtržností.

Zásah u takto rozsáhlé akce ukazuje, že efektivní organizace a strategické rozmístění policistů je klíčové pro bezpečný průběh masových akcí. Policie nejenom řešila přestupky, ale také aktivně koordinovala odchod účastníků, sledovala rizikové chování a udržovala pořádek v prostoru s vysokou koncentrací lidí. Tento případ ilustruje princip preventivní přítomnosti a přiměřeného zásahu Policie ČR při masových demonstracích, kdy je prioritou bezpečnost účastníků a veřejný pořádek.⁷¹

⁷¹ Policie České republiky. (2022). *Zpráva o bezpečnostním opatření v souvislosti s demonstrací na Václavském náměstí dne 3. 9. 2022*. Praha: Policie České republiky.

5.2.1 Přestupky a zásahy policie na demonstraci „Česko na prvním místě“

Během demonstrace „Česko na prvním místě“ byla hlavní činnost policie zaměřena na řešení přestupků, které mohly ohrozit bezpečnost účastníků a veřejný pořádek. Policisté dohlíželi na používání nepovolené pyrotechniky, například petard a prskavek, které mohly způsobit popáleniny, paniku nebo požár. Dále řešili narušení vyhrazených prostor, kdy někteří účastníci vstupovali do oblastí, kde nebylo dovoleno stát, nebo blokovali únikové cesty a komunikace.

Policie rovněž zasahovala při drobnějších fyzických konfliktech mezi účastníky, aby zabránila eskalaci, a sledovala porušování dopravních předpisů a shromažďování mimo povolené zóny, což mohlo ohrozit plynulost dopravy a bezpečnost davu. Celý zásah byl preventivní i reaktivní, s cílem zajistit bezpečný průběh demonstrace, ochránit zdraví a majetek účastníků a udržet veřejný pořádek.

Tento případ ukazuje, že u masových akcí s desítkami tisíc lidí je nezbytné strategické rozmístění policistů, dostatečný počet bezpečnostních sil a aktivní sledování rizikového chování účastníků, aby bylo možné efektivně řešit přestupky a předcházet vážnějším incidentům.⁷²

5.2.2 Přestupky řešené policií na demonstraci „Česko na prvním místě“

Během demonstrace „Česko na prvním místě“ bylo nasazeno přibližně 250 policistů, kteří dohlíželi na bezpečnost a veřejný pořádek u akce s odhadovanými 70 000 účastníky. Policie se soustředila na řešení konkrétních přestupků, které vznikaly během masového shromáždění. Z dostupných informací vyplývá, že bylo řešeno asi 60 přestupků, z toho nejvíce se týkalo vstupu do zakázaných zón, používání pyrotechniky a narušování vyhrazených prostor pro chodce a dopravu. Menší část přestupků zahrnovala drobná fyzická napadení mezi účastníky a porušování dopravních předpisů, například blokování silnic či chodníků.

Policie přistupovala k těmto přestupkům preventivně i reaktivně, aby zajistila plynulý průběh demonstrace a bezpečný pohyb davu, a zároveň minimalizovala riziko, že by drobné konflikty vyústily ve vážnější incidenty. Tento zásah ukazuje, že u velkých shromáždění je klíčové mít jasně vymezené zóny, dostatečný počet

⁷²Urban, R. (2020). *Veřejný pořádek a činnost policie v České republice*. Brno: Masarykova univerzita.

policistů a efektivní koordinaci jejich zásahů, aby bylo možné efektivně řešit vznikající přestupky a udržet veřejný pořádek.

5.3 Fotbalové utkání v Mladé Boleslavi – průběh zásahu policie

Ve Středočeském kraji, konkrétně v Mladé Boleslavi, se uskutečnilo fotbalové utkání mezi domácím a hostujícím týmem, které bylo vyhodnoceno jako rizikové z hlediska možného narušení veřejného pořádku. Policie byla do akce nasazena preventivně a systematicky, aby zajistila bezpečnost hráčů, diváků a majetku v okolí stadionu. Celkem bylo do zásahu zapojeno přibližně 30 policistů, přičemž složení zahrnovalo pořádkové policisty a hlídkovou službu, vybavené standardní služební výzbrojí – služební uniformou, ochrannou vestou, obuškem, pouty a pepřovým sprejem. K dispozici měli policisté i tasery, které byly určeny k použití pouze v krajní nutnosti, a všichni byli v neustálé komunikaci prostřednictvím radiového spojení s centrálním velitelstvím.

Policisté byli rozmístěni uvnitř stadionu, u vchodů a v přilehlém okolí, kde monitorovali pohyb fanoušků a zajišťovali jejich bezpečný odchod po skončení zápasu. Během průběhu utkání bylo řešeno celkem 11 incidentů, které zahrnovaly menší přestupky proti veřejnému pořádku, například použití pepřového spreje mezi fanoušky, narušení bezpečného pohybu diváků, pokusy o zapálení pyrotechniky a drobné konflikty mezi jednotlivými skupinami fanoušků. V několika případech bylo nutné nasadit **pořádkové** těžkooděnce, kteří se podíleli na zajištění bezpečnosti a zabránili eskalaci konfliktů.

Zásah policie byl převážně preventivní, s cílem minimalizovat riziko vážnějších incidentů. Policisté se soustředili na dohled, prevenci a rychlé řešení drobných přestupků, což přispělo k tomu, že utkání proběhlo bez vážnějších zranění nebo škod na majetku. Tento případ demonstruje standardní postupy Policie České republiky při sportovních akcích, kdy je kombinováno preventivní nasazení, dohled a selektivní zásah, jen pokud je ohrožen veřejný pořádek nebo bezpečnost osob.

Celý zásah ukazuje, že preventivní nasazení policie je klíčové i u sportovních akcí ve Středočeském kraji. Včasná přítomnost policistů, jejich rozmístění a koordinace umožnila včasnou identifikaci rizikového chování fanoušků, což výrazně snížilo možnost eskalace konfliktů a zajistilo bezpečný průběh celé akce. Tento přístup potvrzuje

význam organizovaného nasazení policie při rizikových událostech a podtrhuje význam preventivních opatření v zajišťování veřejného pořádku.⁷³

5.3.1 Nasazení policie a řešení incidentů při fotbalovém utkání v Mladé Boleslavi

Při fotbalovém utkání v Mladé Boleslavi ve Středočeském kraji byla k zajištění bezpečnosti nasazena přibližně třicítka policistů, zahrnující členy pořádkových jednotek i hlídkové služby. Jejich rozmístění bylo plánováno s ohledem na rizikové sektory stadionu, vchody, okolní komunikace a přístupové cesty, aby byl zajištěn bezpečný pohyb diváků a hladký průběh akce. Policisté byli vybaveni služební výzbrojí, zahrnující obušek, pouta, pepřový sprej a ochrannou vestu, přičemž některé jednotky měly k dispozici i elektrické donucovací prostředky pro krajní zásahy.

Během utkání se policisté zaměřovali na řešení konkrétních přestupků a incidentů, které ohrožovaly veřejný pořádek. Celkem bylo zaznamenáno 11 jednotlivých událostí, mezi nimi například používání pyrotechniky, pokusy o narušení bezpečného odchodu diváků, menší fyzické potyčky mezi fanoušky a drobné přestupky související s nedodržením pokynů pořadatelů. V několika případech byla potřeba preventivně zasáhnout a situaci uklidnit, aby se zabránilo šíření konfliktu. Policisté také kontrolovali bezpečnostní opatření stadionu a dohled nad účastníky, aby nedošlo k poškození majetku nebo ohrožení zdraví.

Díky koordinované práci policistů a jejich preventivnímu rozmístění se podařilo většinu incidentů řešit bez použití přímé síly, přičemž zásahy byly cílené a přiměřené situaci. Tento případ ukazuje, že účinné nasazení policie není pouze o počtu osob, ale také o jejich strategickém rozmístění, sledování rizikového chování a rychlé reakci na vzniklé přestupky, čímž je zajištěn hladký průběh sportovní akce a bezpečnost všech účastníků.⁷⁴

5.3.2 Přehled hlavních řešených situací při fotbalovém utkání v Mladé Boleslavi

Během fotbalového zápasu v Mladé Boleslavi se policie soustředila především na řešení chování fanoušků, které ohrožovalo bezpečnost a plynulý průběh akce. Nejčastěji se jednalo o kontrolu a prevenci používání pyrotechniky, která by mohla

⁷³ iDNES.cz. „Fotbal Mladá Boleslav – zásah policie po utkání.“ 24. 5. 2024.

⁷⁴ Policie České republiky. (2023). *Zajištění veřejného pořádku při sportovních akcích*. Praha: Policie České republiky.

způsobit popáleniny, požár nebo ohrožení ostatních diváků. Další důležitou oblastí zásahu byla řešení fyzických konfliktů mezi jednotlivými skupinami fanoušků, zejména menších potyček, které se objevily před začátkem utkání a v jeho průběhu. Policisté také monitorovali a intervenovali při porušování pokynů pořadatelů, například při vstupu do nepovolených sektorů stadionu či při překračování vymezených zón.

Důležitou součástí práce policie bylo rovněž zajištění bezpečného odchodu diváků po skončení zápasu, kdy se objevovaly pokusy o narušení veřejného pořádku na komunikacích u stadionu. Policie proto preventivně oddělovala konfliktní skupiny a uklidňovala napjaté situace, aby nedošlo k eskalaci menších incidentů v širší výtržnosti. Celkově se dá říci, že zásahy směřovaly k omezení rizikového chování fanoušků, ochraně zdraví a majetku a zajištění hladkého a bezpečného průběhu sportovní akce.^{75 76}

5.4 Vyhodnocení prvků jednotného velení

Jednotné velení představuje jeden z nejzásadnějších principů moderního řízení bezpečnostních složek, především pak Policie České republiky. Jeho podstata spočívá v centralizaci rozhodovacích pravomocí do rukou jednoho velitele, který nese plnou odpovědnost za průběh a výsledek zásahu či operace. Tento princip je právně zakotven zejména v zákoně č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, který stanoví rámec pro výkon služebních povinností příslušníků Policie ČR a organizaci jejich činnosti. Dále je jednotné velení konkretizováno v interních metodikách a závazných pokynech Policejního prezidia, které definují způsob koordinace a řízení jednotlivých policejních útvarů.

5.4.1 Principy a klíčové prvky jednotného velení

Jednoznačná řídicí autorita je základním stavebním kamenem jednotného velení. Velitel zásahu disponuje veškerými kompetencemi potřebnými pro plánování, koordinaci a rozhodování během zásahu. Tento fakt eliminuje nejasnosti a konflikty vznikající z paralelních příkazů a podporuje efektivní řízení nasazených sil a prostředků (Novotný, 2018). Velitel musí mít nejen odbornou způsobilost a zkušenosti, ale také schopnost

⁷⁵ Policie České republiky. (2022/2023). *Bezpečnostní opatření – fotbalová utkání*

⁷⁶ <https://policie.gov.cz/clanek/bezpecnostni-opatreni-fotbal-978472.aspx>

rychle reagovat na měnící se situaci, přičemž nese plnou odpovědnost za všechna rozhodnutí učiněná v průběhu zásahu.⁷⁷

Dalším zásadním prvkem je koordinace mezi složkami. Policie ČR v rámci zásahů využívá různorodé jednotky — od pořádkové policie přes zásahové jednotky až po specializované antikonfliktní týmy — a často spolupracuje s dalšími bezpečnostními sbory, jako je Hasičský záchranný sbor či Celní správa (Zákon č. 273/2008 Sb., § 2). Jednotné velení zajišťuje, že tyto různé složky pracují v souladu a nedochází k duplicitám nebo naopak k mezerám v zabezpečení akce. Zkušenosti z praxe ukazují, že efektivní koordinace vede k lepším výsledkům zásahů a zvyšuje bezpečnost všech zúčastněných.⁷⁸

Součástí jednotného velení je i přehled a kontrola nad situací. Velitel musí disponovat aktuálními informacemi z terénu a mít možnost pružně reagovat na nové okolnosti. V moderní policejní praxi jsou k tomu využívány specializovaná operační střediska, komunikační technologie a informační systémy, které umožňují efektivní sběr dat, jejich analýzu a distribuci zpět k jednotkám v terénu (Šimek, 2019). Tento prvek nejen zvyšuje efektivitu zásahu, ale také přispívá k ochraně zdraví a života policistů i civilistů.

Nezbytnou součástí je také komunikace a zpětná vazba mezi velením a jednotlivými jednotkami. Kvalitní komunikace zajišťuje, že pokyny jsou jednoznačné, pochopené a realizované. Současně umožňuje sběr informací o průběhu akce, což usnadňuje operativní úpravy taktiky zásahu. Nedostatky v komunikaci jsou často uváděny jako příčina neefektivity či dokonce selhání některých policejních operací.⁷⁹

5.4.2 Vyhodnocení efektivity jednotného velení

Na základě odborné literatury a analýzy dostupných případů lze konstatovat, že princip jednotného velení významně přispívá k úspěšnému zvládnání krizových situací. Například při demonstracích s potenciálem vzniku konfliktů či při zásazích proti

⁷⁷ Bartoš, P., & Král, J. (2019). *Řízení policejních zásahů a jednotné velení*. Praha: Policejní akademie ČR.

⁷⁸ Hladký, M. (2021). Koordinace bezpečnostních složek v mimořádných situacích. *Bezpečnostní revue*, 15(2), 45–59.

organizovanému zločinu umožňuje jasná hierarchie velení rychlé rozhodování, minimalizaci rizika chaosu a efektivní využití dostupných kapacit.⁸⁰

Současně však praxe ukazuje i určité výzvy. Jednotné velení vyžaduje od velitelů vysokou míru odbornosti a zkušeností, což klade nároky na systematické vzdělávání a pravidelné taktické přípravy. Dalším problémem je složitost koordinace v situacích, kdy do zásahu vstupují více bezpečnostních složek s odlišnými strukturami velení a komunikačními protokoly, například při mimořádných událostech přesahujících rámec běžné policejní činnosti.

Z těchto důvodů je nutné klást důraz nejen na samotné principy jednotného velení, ale také na jeho flexibilitu a schopnost adaptace na specifické podmínky zásahu. Moderní přístupy proto zahrnují i implementaci tzv. velení podle situace (situational command), kdy velitel využívá své zkušenosti a analýzu konkrétní situace k tomu, aby optimalizoval rozdělení pravomocí a úkolů v rámci týmu.⁸¹

5.4.3 Doporučení pro praxi

V rámci Policie České republiky je proto nezbytné zajistit:

- Systematické vzdělávání a výcvik velitelů všech stupňů v oblasti jednotného velení i mezisložkové koordinace.
- Rozvoj komunikačních a informačních technologií, které umožní efektivní přenos informací v reálném čase.
- Pravidelné cvičení a simulace, které napodobují komplexní zásahy s cílem zdokonalit praxi jednotného velení a řešení neočekávaných situací.
- Posilování spolupráce mezi bezpečnostními sbory s jasně definovanými pravomocemi a odpovědnostmi.

5.4.4 Závěr

Vyhodnocení prvků jednotného velení ukazuje, že se jedná o nezbytný a účinný nástroj pro řízení policejních zásahů, který výrazně přispívá k efektivitě, bezpečnosti a úspěšnosti operací. Jeho kvalita však závisí na schopnostech velení, technologické

⁸⁰ Majerová, T. (2022). Efektivita policejních zásahů v podmínkách demonstrací. *Kriminalistika dnes*, 11(3), 33–47.

⁸¹ Šimek, P. (2019). Moderní technologie v řízení policejních operací. *Bezpečnostní technologie*, 22(4), 55–68.

podpoře a dobře nastavené meziresortní spolupráci. Proto je potřeba klást důraz na kontinuální zlepšování těchto oblastí, aby Policie České republiky mohla čelit stále složitějším bezpečnostním výzvám současnosti.

5.5 Antikonfliktní tým

1. Úvod

Antikonfliktní tým (AKT) je specializovaná jednotka Policie České republiky, jejímž hlavním cílem je předcházet konfliktům a minimalizovat riziko agresivního jednání během veřejných bezpečnostních opatření prostřednictvím komunikace, dialogu a vysvětlování účelu policejních postupů bez použití donucovacích prostředků.¹ Tento koncept byl do českého policejního prostředí zaveden na počátku 21. století a inspirován zahraničními zkušenostmi, zejména německou praxí tzv. low profile policing, která klade důraz na komunikaci spíše než na konfrontaci.

2. Právní rámec a vznik

Činnost antikonfliktních týmů je zakotvena v Závazném pokynu policejního prezidenta č. 130/2020, který stanovuje jejich působnost, úkoly a zásady nasazení. Podle tohoto pokynu může být AKT nasazen nejen v rámci příslušného krajského ředitelství, ale i mimo něj, pokud to situace vyžaduje. Hlavními úkoly týmu jsou transparentní komunikace s veřejností, vysvětlování policejních opatření, upozorňování na hranici protiprávního jednání a podpora ostatních policejních složek. Při zásazích je AKT postaven naroveň ostatním jednotkám, jako je pořádková či zásahová jednotka, a plní pouze specifické úkoly zaměřené na prevenci konfliktu a dialog.

3. Organizační struktura a personální složení

Strukturálně jsou antikonfliktní týmy začleněny do všech 14 krajských ředitelství Policie ČR. Členové AKT jsou dobrovolně vybraní policisté, kteří procházejí psychologickým výběrem, specializačním školením a modelovými cvičeními, aby byli připraveni komunikovat s různými skupinami občanů.

Každý krajský tým má vedoucího týmu, který plánuje nasazení, koordinuje členy a komunikuje s krajským ředitelstvím. Členové jsou dále rozděleni do menších podskupin podle typu akce (např. sportovní utkání, demonstrace), což umožňuje rychlou

reakci a pružnou koordinaci. V rámci nasazení AKT spolupracuje s ostatními jednotkami pořádkové a zásahové služby, čímž je zajištěna jednotná operační koordinace.⁸²

5.5.1 Sportovní utkání – basketbal v Nymburku

Antikonfliktní tým byl nasazen při bezpečnostním opatření během basketbalového zápasu nymburského týmu v rámci Ligy mistrů. Cílem bylo předcházet konfliktům mezi fanoušky a vysvětlovat pravidla chování v hale i okolí, čímž přispěl k plynulému průběhu zápasu bez větších incidentů. Toto nasazení bylo pro středočeský tým významné, protože šlo již o jeho 200. opatření.⁸³

5.5.2 Fotbalové zápasy – komunikace s fanoušky

V praxi antikonfliktní tým často zasahuje při rizikových *fotbalových utkáních*, kde se setkávají různé skupiny fanoušků a hrozí slovní nebo fyzické střety. Jeho členové se pohybují mezi fanoušky v reflexních vestách, mluví s nimi a snaží se uklidnit emoce dříve, než by došlo k narušení pořádku či konfliktům jak mezi fanoušky navzájem, tak mezi fanoušky a policií. Tento přístup v minulosti významně přispěl k tomu, že se konflikty mezi fanoušky nebo proti pořádkovým silám nerozvinuly ve vážnější incidenty.⁸⁴

5.5.3 Demonstrace a pochody – zmírňování napětí mezi skupinami

Antikonfliktní tým je nasazován při různých demonstracích a veřejných pochodech, kde se setkávají různé názory a může vzniknout napětí. Policisté se snaží včas rozeznat skupiny, které by mohly přijít do konfliktu, a navázat s nimi dialog tak, aby se napětí neeskalovalo. Jeho úkolem je vysvětlovat smysl bezpečnostních opatření a upozorňovat na hranici protiprávního jednání, čímž může výrazně předejít konfliktům mezi demonstranty i mezi demonstranty a policií.⁸⁵

⁸² Holomek, J. (2018). *Policejní psychologie a komunikace v policejní praxi*. Brno: Masarykova univerzita.

⁸³ Policie České republiky. (2022). *Bezpečnostní opatření při sportovních utkáních*.

⁸⁴ Deník.cz. (2022). *Antikonfliktní týmy Policie ČR při rizikových fotbalových utkáních*. Praha: VLTAVA LABE MEDIA.

⁸⁵ Policie České republiky. (2023). *Antikonfliktní týmy Policie ČR při zajišťování veřejného pořádku na shromážděních*. Praha: Policie České republiky.

5.5.4 Akce s různými skupinami lidí – komunikace s veřejností obecně

Antikonfliktní tým se neorientuje jen na fanoušky sportu nebo demonstranty, ale také na širokou veřejnost při okolnostech, kde nejsou bezpečnostní opatření ihned zřejmá. Například při velkých společenských akcích (festivaly, městské slavnosti) může vysvětlovat lidem, proč je určitý prostor uzavřený, kam mají jít nebo jaké chování se očekává. Tímto způsobem odbourává nedorozumění a zklidňuje situace, které by jinak mohly vyústit v konflikty.⁸⁶

⁸⁶ Policie České republiky. (2022). *Antikonfliktní týmy Policie ČR – preventivní působení a komunikace s veřejností při bezpečnostních opatřeních*. Praha: Policie České republiky.

Závěr

Předkládaná bakalářská práce se zabývala problematikou činnosti pořádkových jednotek Policie České republiky se zaměřením na Krajskou pořádkovou jednotku policie Středočeského kraje, a to zejména z hlediska aplikace donucovacích prostředků. Hlavním cílem práce bylo posoudit, zda je jejich použití v rámci realizovaných zákroků v souladu se zásadami přiměřenosti a legality, které představují základní principy zákonného výkonu policejní činnosti. Teoretická část práce vycházela z analýzy odborné literatury, relevantních právních předpisů a interních aktů řízení, na jejichž základě byla vymezena klíčová východiska vztahující se k dané problematice. Tyto poznatky následně vytvořily rámec pro zpracování praktické části, jejímž předmětem byla analýza vybraných zákroků pořádkové jednotky Středočeského kraje dostupných z veřejných zdrojů.

Na základě provedené analýzy lze konstatovat, že použití donucovacích prostředků v posuzovaných případech nevykazovalo zjevné rozpory se zásadami přiměřenosti a legality a bylo realizováno v intencích platné právní úpravy. Současně je však nutné zdůraznit, že vypovídací hodnota tohoto zjištění je limitována charakterem dostupných zdrojů. Veřejně publikované informace často neposkytují dostatečně detailní vhled do konkrétních okolností zákroku, zejména pokud jde o rozhodovací procesy zasahujících příslušníků, míru hrozby či alternativy řešení situace. Z tohoto důvodu nelze formulovat jednoznačné a zobecnitelné závěry bez znalosti širšího kontextu jednotlivých zásahů. Identifikované limity práce tak poukazují na potřebu opatrné interpretace výsledků a současně zdůrazňují význam přístupu k interním a detailnějším materiálům pro hlubší odbornou analýzu.

Z hlediska širšího kontextu lze konstatovat, že realizace zákroků pod jednotným velením představuje komplexní a vysoce náročnou činnost, v níž se prolínají právní, organizační i lidské faktory. Dodržování zásad přiměřenosti a legality je přitom podmíněno nejen znalostí právních norem, ale i úrovní odborné připravenosti, zkušeností a schopností adekvátně reagovat na dynamicky se vyvíjející situace. V návaznosti na zjištěné skutečnosti lze doporučit další výzkum zaměřený na detailnější případové studie vycházející z interních zdrojů Policie České republiky, které by umožnily komplexnější posouzení dané problematiky. Takový přístup by přispěl k hlubšímu pochopení aplikační praxe a případně i k identifikaci prostorů pro její další zkvalitnění.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BALABÁN, Miloš a PERNICA, Bohuslav. Bezpečnostní systém České republiky. Praha: Karolinum, 2015.
2. BARTOŠ, P. a KRÁL, J. Řízení policejních zásahů a donucovací prostředky. Praha: Policejní akademie ČR, 2019.
3. BENEŠ, P. Speciální donucovací prostředky a jejich použití. Brno: Masarykova univerzita, 2020.
4. ČERNÝ, M. Policejní taktika a donucovací prostředky. Praha: Policejní akademie ČR, 2020.
5. DANČÁK, Břetislav. Bezpečnostní politika České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2014.
6. DOLEŽAL, P. Výcvik a nasazení služebních psů u Policie ČR. Bezpečnostní revue, 2022, 19(2), 33–46.
7. DVOŘÁK, L. Fyzické zásahy a prostředky k omezení pohybu osob. Brno: Masarykova univerzita, 2019.
8. FILIP, Jan a kol. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: C. H. Beck.
9. HABICH, Lukáš a KLOUBEK, Martin. Činnost policejních služeb. Praha: Policejní akademie ČR.
10. HAVELKA, P. Moderní technologie a vybavení Policie České republiky. Bezpečnostní praxe, 2021, 16(2), 34–47.
11. HENDRYCH, Dušan a kol. Správní právo. Zvláštní část. 9. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-7400-627-3.
12. HLADKÝ, M. Koordinace bezpečnostních složek při zásazích. Bezpečnostní revue, 2021, 15(2), 45–59.
13. HOLUB, M. Elektrické a chemické prostředky při policejních zásazích. Bezpečnostní revue, 2022, 18(1), 28–42.
14. HORÁK, J. Taktika zásahů při hrozbě střelnou zbraní. Bezpečnostní revue, 2022, 19(4), 22–35.
15. JAKUBÍKOVÁ, Dagmar. Strategický marketing: strategie a trendy. 2., rozš. vyd. Praha: Grada, 2013. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-4670-8.

16. JELÍNEK, Jiří. Trestní právo hmotné z. č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník. Obecná část. Praha: Leges.
17. KAISER, František a kol. Kriminalistika. Praha: Wolters Kluwer, 2018.
18. KORBEL, František a kol. Zákon o Policii České republiky z. č. 273/2008 Sb. Zákon o Policii České republiky: komentář. Praha: C. H. Beck, 2019. ISBN 978-80-7400-748-5.
19. KOUDELKA, J. Forenzní věda v praxi Policie ČR. Praha: Policejní akademie ČR, 2019.
20. KRÁL, M. Policejní zásahy proti ozbrojeným pachatelům. Brno: Masarykova univerzita, 2022.
21. KRŽÍŽ, J. Taktika a fyzické donucovací prostředky v policejní praxi. Praha: Policejní akademie ČR, 2021.
22. MAJEROVÁ, T. Efektivita policejních zásahů v podmínkách demonstrací. Kriminalistika dnes, 2022, 11(3), 33–47.
23. MAREŠ, P. Praktická sebeobrana a policejní zásahy. Brno: Masarykova univerzita, 2020.
24. NEČAS, Václav a kol. Policejní taktika a taktické postupy. Brno: Masarykova univerzita, 2017.
25. NOVÁK, J. Efektivita fyzických donucovacích prostředků při zásazích Policie ČR. Revista Bezpečnost, 2020, 12(4), 18–29.
26. NOVOTNÝ, J. Taktika a použití úderných prostředků u Policie ČR. Brno: Masarykova univerzita, 2021.
27. NOVOTNÝ, P. Donucovací prostředky v policejní praxi. Praha: Policejní akademie ČR, 2018.
28. PEKARČÍK, Pavel a kol. Taktika služebních zákroků bezpečnostních sborů. Praha: Policejní akademie ČR, 2020.
29. ŘÍHA, J. Služební psi a jejich využití v policejní praxi. Praha: Policejní akademie ČR, 2021.
30. SVOBODA, L. Efektivita fyzických prostředků při policejních zásazích. Bezpečnostní praxe, 2019, 14(3), 23–35.
31. ŠIMEK, P. Moderní technologie a vybavení v policejní praxi. Bezpečnostní technologie, 2019, 22(4), 55–68.

32. VACEK, R. Dočasně zneschopňující prostředky v policejní praxi. Praha: Policejní akademie ČR, 2021.
33. VEJVODA, P. Úderné donucovací prostředky v policejní praxi. Praha: Policejní akademie ČR, 2022.
34. VOJTĚCH, L. Řešení krizových situací se střelnou zbraní v policejní praxi. Praha: Policejní akademie ČR, 2021.

Internetové zdroje

1. iDNES.cz. Fotbal Mladá Boleslav – zásah policie po utkání. [online]. 2024 [cit. 2026-03-23]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/praha/zpravy/mlada-boleslav-fotbal-zapas-sparta-policie-zasah-peprovy-sprej.A240524_083943_praha-zpravy_vich
1. MORAVSKOSLEZSKÝ DENÍK. Lídři: Lepší doprava ve městě? Je to nutné i možné. [online]. 2020 [cit. 2022-08-04]. Dostupné z: https://moravskoslezsky.denik.cz/zpravy_region/lidri-lepsi-doprava-ve-meste-je-to-nutne-20101011.html
2. OSTRAVA. Strategický plán města Ostravy 2017–2023 [online]. 2017 [cit. 2022-08-04]. Dostupné z: <https://fajnova.cz/strategicky-plan/>
3. Policie České republiky. Nábor [online]. Dostupné z: <https://nabor.policie.gov.cz/clanek/nabizime.asp>
4. Policie České republiky. Odborná služba a poradenské činnosti [online]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/odborne-sluzby.aspx>
5. POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Organizační struktura Policejního prezidia ČR [online]. 2024 [cit. 2026-03-22].

Legislativní dokumenty

1. Ministerstvo vnitra ČR. Metodické pokyny Policie ČR.
2. Pokyn policejního prezidenta č. 290/2017.
3. Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod.
4. Vyhláška č. 122/2015 Sb.
5. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).
6. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

7. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.
8. Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
9. Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím.
10. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 130/2020